

ALMANAK
DER
D. V. S. V.
1917

RT
1917

HAL
818c

AANGEBODEN AAN

*de Bibliotheek
der Technische Hoogeschool*

DOOR

DE REDACTIE VAN DEN ALMANAK
DER DELFTSCHE VROUWELIJKE
STUDENTEN VEREENIGING VOOR 1914

DELFT, *22 Dec* 1916

PRESIDENTE.

M. P. de Vos

SECRETARESSE.

G. J. Hoopman

A LMANAK. DV.S.V.

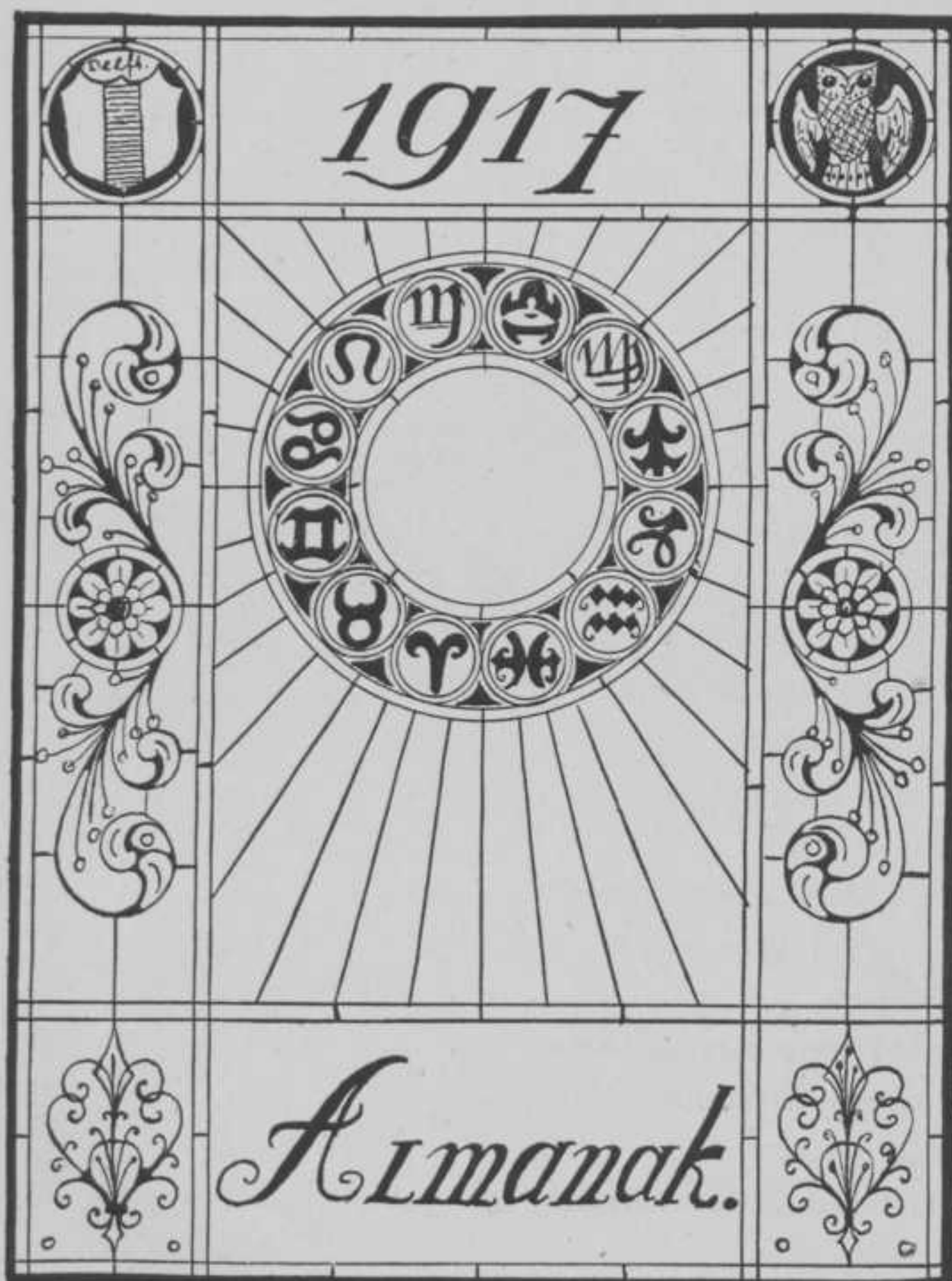
Uitgegeven bij de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. Waltman Jr. — Delft.

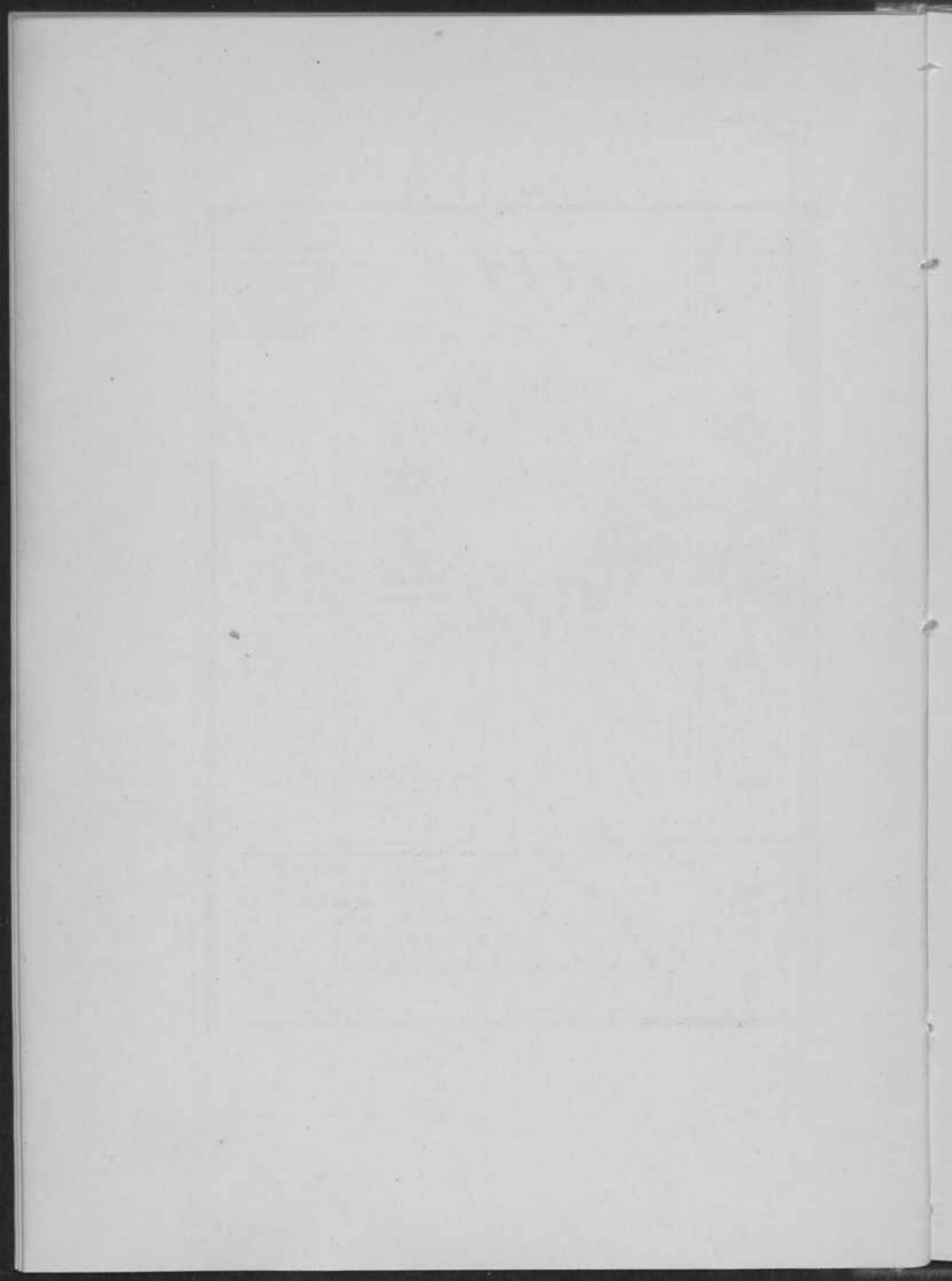
INHOUD.

	Bladz
Kalender	5
Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.	
Bestuur D. V. S. V. 1916	19
Idem D. V. S. V. 1917	20
Idem $\pi \mu$	21
Idem L. U. S.	21
Almanak-Redactie	22
Lustrum-Commissie	22
Jaarverslag D. V. S. V.	23
Tweede Lustrum der D. V. S. V.	29
Toespraak tot de nieuwe leden, gehouden door de Presidente Mej. H. J. KRUSEMAN	35
Toespraak gehouden door de Presidente Mej. H. J. KRUSEMAN, bij gelegenheid van de Bestuurs- overdracht	43
Toespraak gehouden door de nieuwe Presidente Mejuffrouw E. ZEEMAN	47
Novitiaatsverslag	53
Jaarverslag $\pi \mu$	57
Idem L. U. S.	59

Mengelwerk.

Lustrum-Lied	65
Novietenlied 1916	66
Leven en Chemie	68
Weest Waar!	72
Afgestudeerd	73
Physische-Chemie-Tragedie	82
De Club	85
Kerstnacht	88
Als in de Lente	89
Ontmoeting	90
Sprookjesnacht	96
Nachtemoties na 't Lustrum	98
Mijmering.	101
Die Ruderfahrt	102
Herfst	105
Een Studentenstreek	107
De vakken van de T. H.	110
Varia	113
Professorale stijlbloempjes	123
Examen-Uitslagen	125
Naamlijsten	127
Besturen Zuster Vereenigingen	134

JANUARI

1 Maandag
2 Dinsdag
3 Woensdag
4 Donderdag
5 Vrijdag
6 Zaterdag

7 Zondag
8 Maandag
9 Dinsdag
10 Woensdag
11 Donderdag
12 Vrijdag
13 Zaterdag

(Voortgezette bewondering voor Kobus.
(T. H. diës, o, ik rampzalige, ik rampspoedige.

Lus'-verjaardag.

T. en M. wuiven tegen een prof.

14 Zondag
15 Maandag
16 Dinsdag
17 Woensdag
18 Donderdag
19 Vrijdag
20 Zaterdag

Is het W. Hij is zoo knap.

21 Zondag
22 Maandag
23 Dinsdag
24 Woensdag
25 Donderdag
26 Vrijdag
27 Zaterdag

M. heeft een cigaret, een koekje, een mandoline en een gaatje in haar kous, maar het is er vandaag pas in gekomen.

(Sneeuwgevecht in tuin 1e jaarslab.
(De assistenten op de vlucht.

28 Zondag
29 Maandag
30 Dinsdag
31 Woensdag

❧ FEBRUARI ❧

1 Donderdag
2 Vrijdag
3 Zaterdag

4 Zondag
5 Maandag
6 Dinsdag
7 Woensdag
8 Donderdag
9 Vrijdag
10 Zaterdag

11 Zondag
12 Maandag
13 Dinsdag
14 Woensdag
15 Donderdag
16 Vrijdag
17 Zaterdag

18 Zondag
19 Maandag
20 Dinsdag
21 Woensdag
22 Donderdag
23 Vrijdag
24 Zaterdag

25 Zondag
26 Maandag
27 Dinsdag
28 Woensdag

A. B. is hofdame geworden. Komt ze nu niet meer in Delft?

Dames wanneer hebt U gefuifd, gisteravond of vanmorgen?

Die galvanometer, die galvanometer!

A man of the street, een civiel-ingenieur.

{ Verjaardag van Lucullus.
Causerie B. Z. Huishoudelijke voorwerpen,
zooals ik straks al een teekentafel noemde.

MAART

- 1 Donderdag
- 2 Vrijdag
- 3 Zaterdag
- 4 Zondag
- 5 Maandag
- 6 Dinsdag
- 7 Woensdag
- 8 Donderdag
- 9 Vrijdag
- 10 Zaterdag
- 11 Zondag
- 12 Maandag
- 13 Dinsdag
- 14 Woensdag
- 15 Donderdag
- 16 Vrijdag
- 17 Zaterdag
- 18 Zondag
- 19 Maandag
- 20 Dinsdag
- 21 Woensdag
- 22 Donderdag
- 23 Vrijdag
- 24 Zaterdag
- 25 Zondag
- 26 Maandag
- 27 Dinsdag
- 28 Woensdag
- 29 Donderdag
- 30 Vrijdag
- 31 Zaterdag

Eja een kwartje boete!

Het bestuur inspecteert koffers van eerstejaars.

Hans met de eerste brief in de tram. Voor
een kwartje minder kan er geen ei van komen.
Duitschland is te bang om expres hard te boren.

Een flens is een rond gat.

Kwartje boete, kwartje boete! Het regent
gewoon! Wat regent het?

Ik ben nog niet opgelost.
Ik zoek de Zon maar die is zoover weg.
Voor een oorlog is toch geen gecombineerde
Bestuursvergadering noodig?

APRIL

- 1 Zondag
- 2 Maandag
- 3 Dinsdag
- 4 Woensdag
- 5 Donderdag
- 6 Vrijdag
- 7 Zaterdag

Is mijnheer R. het factotum der dames?

- 8 Zondag
- 9 Maandag
- 10 Dinsdag
- 11 Woensdag
- 12 Donderdag
- 13 Vrijdag
- 14 Zaterdag

Laat ze liever in de Zon kijken. Ja, maar ze moeten zich uitkleeden!

- 15 Zondag
- 16 Maandag
- 17 Dinsdag
- 18 Woensdag
- 19 Donderdag
- 20 Vrijdag
- 21 Zaterdag

- 22 Zondag
- 23 Maandag
- 24 Dinsdag
- 25 Woensdag
- 26 Donderdag
- 27 Vrijdag
- 28 Zaterdag

- 29 Zondag
- 30 Maandag

MEI

1 Dinsdag
2 Woensdag
3 Donderdag
4 Vrijdag
5 Zaterdag

6 Zondag
7 Maandag
8 Dinsdag
9 Woensdag
10 Donderdag
11 Vrijdag
12 Zaterdag

13 Zondag
14 Maandag
15 Dinsdag
16 Woensdag
17 Donderdag
18 Vrijdag
19 Zaterdag

20 Zondag
21 Maandag
22 Dinsdag
23 Woensdag
24 Donderdag
25 Vrijdag
26 Zaterdag

27 Zondag
28 Maandag
29 Dinsdag
30 Woensdag
31 Donderdag

Heb je ooit, mijn rug wordt van achteren nat.

$\pi\mu$ Bestuursoverdracht. Telt het bestuur
mee als aanwezig?

JUNI

- 1 Vrijdag
- 2 Zaterdag

- 3 Zondag
- 4 Maandag
- 5 Dinsdag
- 6 Woensdag
- 7 Donderdag
- 8 Vrijdag
- 9 Zaterdag

Werkstemming. Kan me niks schelen, 't Is
toch 3 bladzij's.

- 10 Zondag
- 11 Maandag
- 12 Dinsdag
- 13 Woensdag
- 14 Donderdag
- 15 Vrijdag
- 16 Zaterdag

Gaat U voor Uw gezondheid naar buiten?

- 17 Zondag
- 18 Maandag
- 19 Dinsdag
- 20 Woensdag
- 21 Donderdag
- 22 Vrijdag
- 23 Zaterdag

- 24 Zondag
- 25 Maandag
- 26 Dinsdag
- 27 Woensdag
- 28 Donderdag
- 29 Vrijdag
- 30 Zaterdag

JULI

- 1 Zondag
- 2 Maandag
- 3 Dinsdag
- 4 Woensdag
- 5 Donderdag
- 6 Vrijdag

Met een bokkesprong naar bed, om een dief te ontgaan aan je teenen.

Ligt ze flauwgevalen op de hei? Neen, 't is haar mantel.

Een medeloge in Deventer intresseert zich niet voor uitstekende beenen en vraagt of de dames willen gaan slapen.

- 7 Zaterdag

- 8 Zondag
- 9 Maandag

- 10 Dinsdag
- 11 Woensdag
- 12 Donderdag
- 13 Vrijdag
- 14 Zaterdag

Gedrang op »Roode Walde»; Delft houdt zich taai.

- 15 Zondag
- 16 Maandag
- 17 Dinsdag
- 18 Woensdag
- 19 Donderdag
- 20 Vrijdag
- 21 Zaterdag

- 22 Zondag
- 23 Maandag
- 24 Dinsdag
- 25 Woensdag
- 26 Donderdag
- 27 Vrijdag
- 28 Zaterdag

Kalme Egmonders gelokt door blitzlicht in een badstoel.

Een opgezwollen lip en een spiegeltje op een kiek.

- 29 Zondag
- 30 Maandag
- 31 Dinsdag

AUGUSTUS

- 1 Woensdag
- 2 Donderdag
- 3 Vrijdag
- 4 Zaterdag

Landverhuizers!

Annie houdt een toespraak tot het volk!

Els gaat naar Zwitserland voor een dubbeltje.

- 5 Zondag
- 6 Maandag
- 7 Dinsdag
- 8 Woensdag
- 9 Donderdag
- 10 Vrijdag
- 11 Zaterdag

H. J. als jij die wesp er uit zet, zal ik wel even
in het hoekje van de tent gaan zitten!

- 12 Zondag
- 13 Maandag
- 14 Dinsdag
- 15 Woensdag
- 16 Donderdag
- 17 Vrijdag
- 18 Zaterdag

- 19 Zondag
- 20 Maandag
- 21 Dinsdag
- 22 Woensdag
- 23 Donderdag
- 24 Vrijdag
- 25 Zaterdag

- 26 Zondag
- 27 Maandag
- 28 Dinsdag
- 29 Woensdag
- 30 Donderdag
- 31 Vrijdag

SEPTEMBER

1 Zaterdag

2 Zondag

3 Maandag

4 Dinsdag

5 Woensdag

6 Donderdag

7 Vrijdag

8 Zaterdag

't Aantal novieten groeit onrustbarend.

9 Zondag

10 Maandag

11 Dinsdag

12 Woensdag

13 Donderdag

14 Vrijdag

15 Zaterdag

16 Zondag

17 Maandag

18 Dinsdag

19 Woensdag

20 Donderdag

21 Vrijdag

22 Zaterdag

Begin Novitiaat.

Wat is dat voor een beest? Een jongen.

23 Zondag

24 Maandag

25 Dinsdag

26 Woensdag

27 Donderdag

28 Vrijdag

29 Zaterdag

30 Zondag

Mien waar zijn je sleutels?

Haringen kunnen niet in een aardappelenmand,

Juffrouw ga je vogeltjes vangen in die mand? ^[dames.]

OCTOBER

1 Maandag
2 Dinsdag
3 Woensdag
4 Donderdag
5 Vrijdag
6 Zaterdag

Henny, wat doet die Verkade's koek in de donkere kamer?

7 Zondag
8 Maandag
9 Dinsdag
10 Woensdag
11 Donderdag
12 Vrijdag
13 Zaterdag

b. i. wat is dat?

14 Zondag
15 Maandag
16 Dinsdag
17 Woensdag
18 Donderdag
19 Vrijdag
20 Zaterdag

M. C. redt een drenkeling op de Voorstraat.

16 Oct. Draai de lamp toch uit, dan stooten we er niet weer tegen aan.

17 Oct. Zelfs 30 dames durft hij te negeren, En zegt nog altijd: «Mijne heeren».

Toen liep 't Vrouwenkiesrecht in 't midden Als je de rug achter je hebt wordt je koud. Beesten zijn andere beesten.

Ken jij je eigen zusje niet? Dat is zoo iets als Corps en Bond.

Hetty hééft immers maar 2 handen.

Dinie hoort iets van principes.

Ik heb m'n servet meegenomen. Het waren maar touwtjes.

Wat een vent, Verkade. Kijk nu zulke losse beenen. Het verdoolde schaap is zijn eenige vrouw geworden.

Profane Clubleden en een aanstoot nemende juffrouw in één coupé.

Juffrouw ik ben advocaat. Mag het geen boerenjongens zijn. - Dan heb je een novitiat en dat is leuk.

Alles wat je op een receptie zegt ben je kwijt. Jo maakt propaganda voor de «Timbertown Follies».

De onafhankelijke koffertjes zijn al naar huis gegaan.

De zaal was in een stemming herschape Waggelden in bonte wemeling dooreen.

26 Oct. 1e Lustrumdag.

27 Oct. 2e Lustrumdag.

28 Oct. 3e Lustrumdag.

Ook aardappelen gecostumeerd

29 Oct. 12e verjaardag D. V. S. V.

28 Zondag
29 Maandag
30 Dinsdag
31 Woensdag

26 October e. v. dagen.

❧ NOVEMBER ❧

1 Donderdag	Zijn hooge hakjes pedant?
2 Vrijdag	G. wil zich van de natuur afwenden in de richting van de schoonheid.
3 Zaterdag	Bokkenjacht.
4 Zondag	Wat verwachten jullie veel van je man!
5 Maandag	Zoo krijg je er nooit een.
6 Dinsdag	Annie de K., Lize de R.
7 Woensdag	Eus = de kleine Betty Polis.
8 Donderdag	Madame, hij tire hier!
9 Vrijdag	Aan het hoofd der dames.
10 Zaterdag	
11 Zondag	
12 Maandag	(De andere juffrouw moet de almanak in
elkaar zetten. Dan heeft ze tenminste litteraire
gaven, chemische heeft ze niet. — Zat er zeep
in die haringsla?
13 Dinsdag	
14 Woensdag	
15 Donderdag	
16 Vrijdag	
17 Zaterdag	
18 Zondag	
19 Maandag	
20 Dinsdag	
21 Woensdag	
22 Donderdag	Mag ik een schaartje. Dank U. Ik moet m'n
buurtverkeertje doorknippen.
23 Vrijdag	
24 Zaterdag	
25 Zondag	
26 Maandag	
27 Dinsdag	
28 Woensdag	
29 Donderdag	
30 Vrijdag	

DECEMBER

1 Zaterdag

2 Zondag

Hardlooperij naar de juffrouwen poppekast.

3 Maandag

4 Dinsdag

Brand in de Gekroonde P.
Is er fuif op 38?

5 Woensdag

6 Donderdag

7 Vrijdag

8 Zaterdag

9 Zondag

Ik moest 't vragen aan de magere juffrouw met
't roode haar.

10 Maandag

11 Dinsdag

12 Woensdag

13 Donderdag

14 Vrijdag

15 Zaterdag

16 Zondag

»Ik ben prof.« — »Ik de man van de techniek.«

17 Maandag

18 Dinsdag

19 Woensdag

20 Donderdag

21 Vrijdag

22 Zaterdag

23 Zondag

24 Maandag

25 Dinsdag

26 Woensdag

27 Donderdag

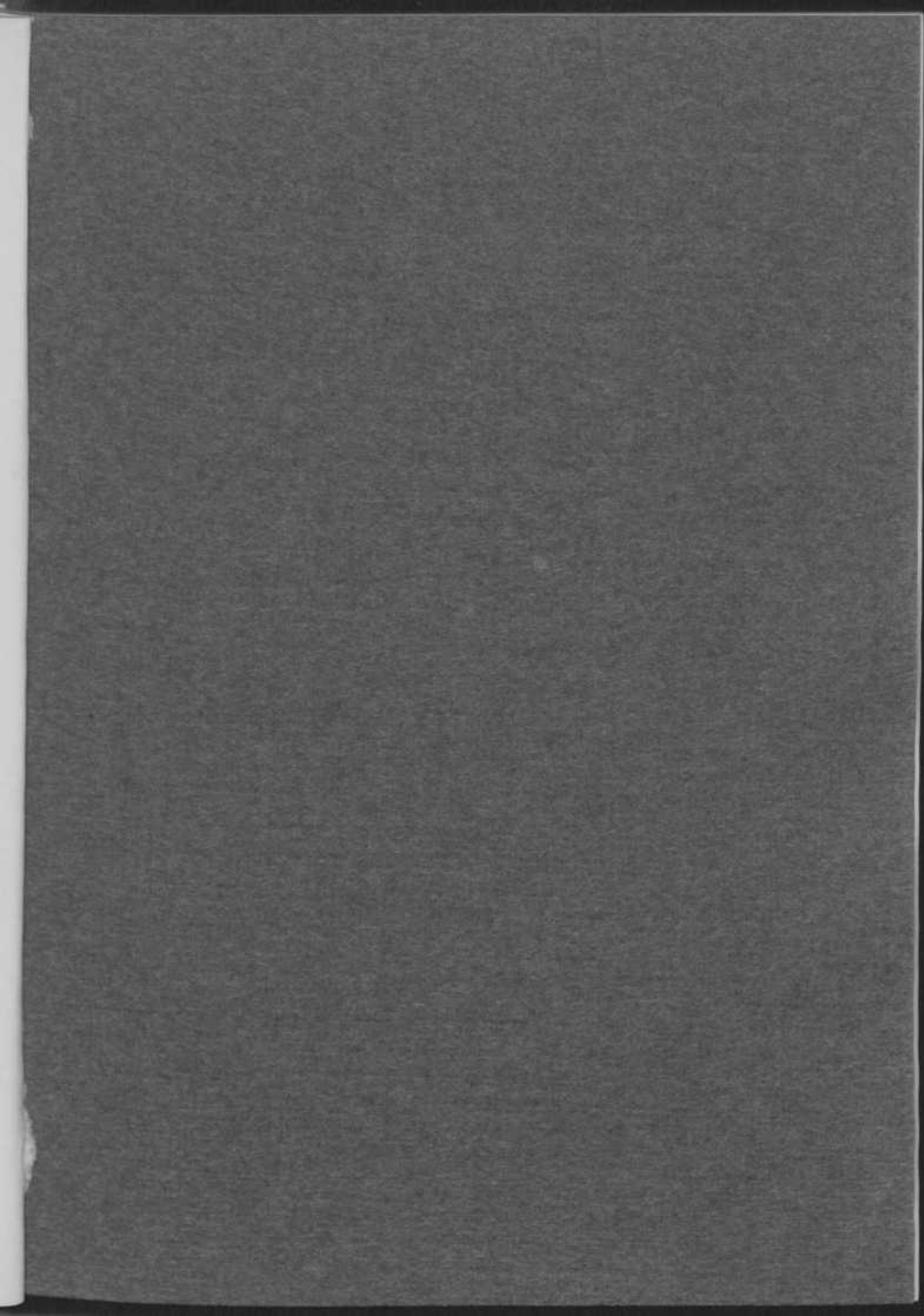
Electrotechnische bewondering voor Mieke.

28 Vrijdag

29 Zaterdag

30 Zondag

31 Maandag

Bestuur der D. V. S. V. 1915-'16.

Presidente: H. J. KRUSEMAN.

Secretaresse: E. C. ZEEMAN.

Penningmeesteresse: M. F. H. SNETHLAGE.

Bestuur der D. V. S. V. 1916-'17.

Presidente: E. C. ZEEMAN.
Secretaresse: N. E. NELEMANS.
Penningmeesteresse: E. M. DE LINT.

Bestuur π μ .

Opgericht 1910.

Presidente : J. WEISFELT.
 Secretaresse : J. A. VAN DER SPEK.
 Penningmeesteresse : M. F. H. SNETHLAGE.

Bestuur L. U. S.

Opgericht 1911.

Presidente: G. A. HOVENS GRÉVE.
 Secretaresse: J. A. VAN DER VELDE.
 Penningmeesteresse: M. A. J. BREVET.

Almanak-Redactie.

Presidente: M. P. DE VOS.
Secretaresse: C. KOOPMAN.
Penningmeesteresse: J. A. VAN DER SPEK.
N. E. NELEMANS.
B. VAN DER MOER.

Lustrum-Commissie.

Presidente: L. VAN LENNEP.
Secretaresse: M. M. J. POSTHUMUS.
Penningmeesteresse: J. C. MEISS.
L. TH. A. A. DE LANGEBOOM.
E. SMIT.

JAARVERSLAG der D. V. S. V.

1915—1916.

Het is nu eenmaal een feit, dat een jaarverslag op het oogenblik dat het gemaakt wordt voor de leden, die alles zelf hebben bijgewoond, niet van zoo groot belang is. Dit wordt het pas na eenige jaren, dan voelen we bij het doorlezen vele oude herinneringen weer opkomen en dan vinden we ook dat het vooral niet te beknopt of te zakelijk moet zijn.

Ook dit jaar zijn er in de Club geen groote veranderingen voorgevallen. Wel is door het groote aantal eerstejaars de club krachtiger en sterker geworden, maar eenig principieel verschil is toch niet op te merken tusschen het vorige jaar en dit laatste.

In Februari had nog een lid zich opgegeven, in Sept. kwamen er 27 nieuwelingen. Wel bedankten er tegen October 6 leden, 2 buitenleden en 1 buitengewoon lid, maar daar er zich tegelijkertijd nog een lid en een buitenlid aanmeldde, bleef de vooruitgang van het leden-aantal aanmerkelijk. Er zijn nu 84 gewone leden, 2 buiten-leden en 3 buitengewone leden. Weer werden alle vrouwelijke nieuw-ingeschrevenen lid van de Club. Deze overvloed van leden laat zich aan de koffietafel het meeste voelen, bijna altijd moet met de plaatsen

gewoekerd. Op het theeuurtje kan het gezellig vol zijn; over het algemeen wordt er ook veel belangstelling getoond in alles wat de club betreft.

Dadelijk na de Bestuursoverdracht in November werden de gebruikelijke officieele bezoeken afgelegd bij den Rector-Magnificus, bij den Secretaris van den Senaat der T. H. en bij het Bestuur van den Bond, terwijl het College van Curatoren in Januari het Bestuur ontving. Op de receptie van het Technologisch Gezelschap bracht het Bestuur hare gelukwensen uit naam van de D. V. S. V. Ook bij de rede van den Rector-Magnificus op 8 Januari was de D.V.S.V. officieel vertegenwoordigd.

Voor de uitvoering van „Apollo” en de Caroussel-Vereeniging had het Bestuur een uitnoodiging ontvangen en gaarne werd hiervan gebruik gemaakt. Ook de Amateur-Fotografen-Vereeniging bleef niet achter en stuurde een uitnoodiging voor de Photosalon.

Als tegenbeleefdheid ging het Bestuur de Senaat van het Corps op den Diës gelukwensen. In deze maand werd ook het nieuwe Bonds-Bestuur verkozen. Dit kwam tot kennis-making een bezoek brengen op de Club, waar gezellig thee werd gedronken.

Voor de groote vacantie werd de inaugureele rede van Prof. Van der Veen bijgewoond, na de opening van den cursus die van Prof. Elias en van Prof. Aalberse, evenals de rectoraats-overdracht. Bij de rede van Prof. Westendorp, die

juist op den 1sten dag van het novitiat viel, kon het Bestuur alleen ter receptie gaan.

Dit alles betreft het uiterlijke van de club, nu komt het innerlijke aan de beurt.

Het St.-Nicolaasfeest slaagde uitmuntend; de vlijtige St.-Nicolaas-Commissie: mej. Weisfelt, Smit, De Wijs, Vaes, Eberson, Brevet en Anema hadden een ruim 250 kinderen een heerlijken avond bezorgd, terwijl ieder nog een warm kleedingstuk, wat speelgoed en wat lekkers mee naar huis kreeg.

De almanak werd onder veel vreugde en vroolijkheid uitgereikt, de Almanak-Redactie: mej. Grotendorst, v. Gelder, De Lint, Ochtman en Hovens Gréve had goed gezorgd; het soupertje was als gewoonlijk erg gezellig.

In Januari werd de Lustrum-Commissie verkozen, dank zij de maatregel dat de leden vooruit zelf kandidaten stellen, verliep dit feit zonder moeilijkheden. Zij was samengesteld uit de dames: Van Lennep, Posthumus, Meiss, De Lange Boom en Smit, die dadelijk hun moeilijke taak begonnen.

Er was veel animo voor de clubfuif en daar er wonderlijk vroeg met repeteeren was begonnen liep alles puik van stapel. De vroolijke stemming heerschte tot het einde en ook den volgenden morgen bij het heen en weer rennen van de Choorstraat naar de club bleef deze merkbaar.

In Maart had een gecombineerde bestuursvergadering plaats in Utrecht, waar vooral de houding tot de R.V.S.V.

besproken zou worden. Helaas liet deze eenige dagen van te voren weten dat zij nog liever geen erkenning als zuster-vereeniging wenschte, zoodat hiertoe ook onmogelijk kon worden besloten. Vlak voor de Paaschvacantie had de verkiezing plaats van Almanak-Redactie en Novitiaat-Commissie. De eerste bestond uit de dames: De Vos, Koopman, Van der Spek, Nelemans en Heyting. Hierin is later verandering gekomen door het bedanken van mej. Heyting, in wier plaats mej. Van der Moer is gekozen.

In de Novitiaat-Commissie hadden zitting: mej. Tromp, Grotendorst, De Wijs, Brevet en Jelgersma. Ook hierin kwam verandering: mej. Tromp werd benoemd tot assistente, mej. Grotendorst nam dus haar plaats in en mej. De Vos werd secretaresse.

Zoowel de Lustrum- als de Novitiaatsplannen werden eind Mei bekend gemaakt, en evenals de bijbehorende begrotingen direct aangenomen. Van 21—28 Sept. had het Novitiaat plaats, het was een genoegelijke drukke tijd, te kort om grondig kennis te maken, maar bijzonder geschikt om op dreef te raken.

En daarna kwam het Lustrum.

Ons Lustrum waar we een jaar lang op hadden gewacht. Wat zal ik anders zeggen dan dat we het Lustrum vierden zooals je een Lustrum maar vieren kunt, er was heel veel belangstelling, en wij, we hadden dol veel plezier.

Ja, er was een receptie, een diner, een uitvoering en een

officieele thee, we hielden tochten en eindigden met een schitterende fuif en eigenlijk alles slaagde goed.

Het waren een drie dagen om nooit te vergeten, één roes van vreugde, het hoogtepunt uit het clubleven dit jaar.

De sub-vereenigingen hadden beide alle krachten ingespannen. $\pi \mu$ hield een tentoonstelling van clubkieken uit de laatste vijf jaar en L. U. S. kwam met aardige en wat nog meer zegt zelf gemaakte dingen voor den dag.

En ook financieel is er groote vooruitgang te bespeuren; wat sinds lang niet gebeurd is, dat kunnen we nu, we mogen een voordeelig balanssaldo boeken van 69 gulden.

Bovendien is het laatste aandeel van onze leening in Februari afgelost, zoodat we nu de club met alles wat er in is ons werkelijk eigendom kunnen noemen. Een punt waar we echter heelemaal niet over tevreden kunnen zijn is het aantal der lezingen door de leden op een vergadering gehouden. Op de Januari-vergadering hield mej. Lindeyer de eerste over: „Kinderwetten”, in Februari hield mej. Zeeman een causerie over: „Kunst, het begrip heden ten dage”. En ook geïmproviseerd werd er nooit.

Het bekend maken der Bestuursandidaten werd door het Lustrum onderbroken, zoodat zij pas begin November bekend waren.

Nog onder het oude Bestuur werd een thee gehouden op de club voor dames, die met het Lustrum ons zooveel vriendelijkheid hadden betoond.

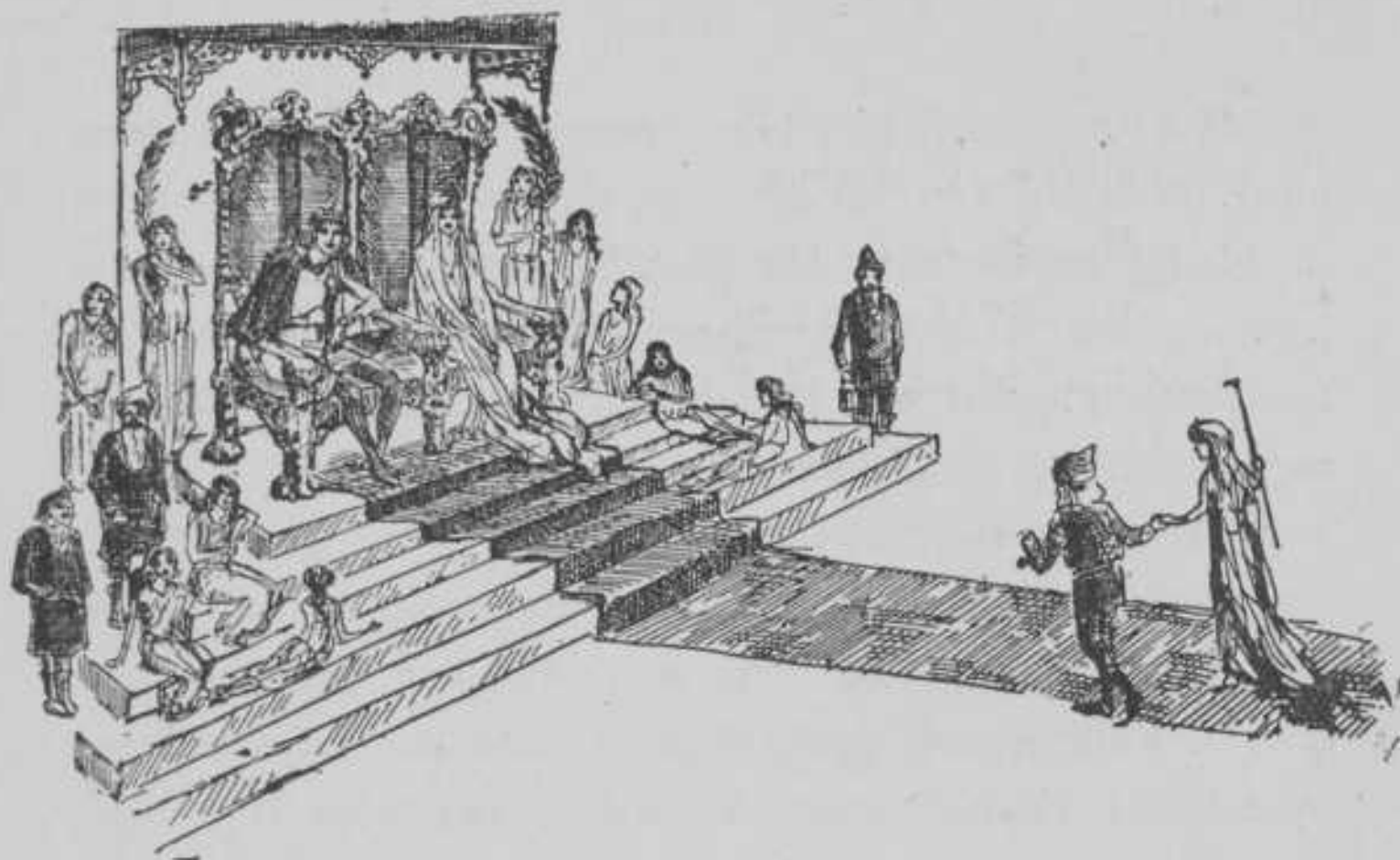
Het nieuwe Bestuur zal bestaan uit:

Mej. E. C. Zeeman, Presidente.

Mej. N. E. Nelemans, Secretaresse.

Mej. M. E. de Lint, Penningmeesteresse.

Veel heil en zegen voor de club onder hun leiding.

TWEEDE LUSTRUM

der D. V. S. V. 26—29 October 1916.

Heel lang hadden voorbereidselen voor het lustrum onze Club al in rep en roer gebracht. De lustrumcommissie sloofde zich uit om alles op tijd gereed te hebben, bracht slapelooze nachten door met het maken van berekeningen en plannen. De leden repeteerden 's morgens, 's middags en 's avonds, aan colleges werd niet gedacht.

En nu, nu ligt het al weer achter ons, ons tweede lustrum.

Wat zijn die 3 dagen omgevlogen.

Het weer heeft niet bijgedragen tot de feestelijke stemming. Van af den eersten morgen, toen we over de natte modderige straten naar den trein holden, en tòch nog te laat kwamen om 't Iö Vivat mee te zingen, tot Zondagmiddag, toen we, allemaal nog wat moe en slaperig, op de Club napraatten, heeft 't haast onophoudelijk geregend. Maar de vroolijkheid heeft er niet onder geleden.

Den eersten middag hield 't bestuur receptie in de kleine Doelenzaal, waar velen hun gelukwenschen kwamen aanbieden. Verscheidene professoren toonden hun belangstelling, evenals de verschillende studentenvereenigingen, die afgevaardigden zonden of schriftelijke gelukwenschen. Het was een gezellige drukte, en de vele bloemstukken gaven de zaal een feestelijk aanzien.

De besturen der zustervereenigingen kwamen allen tegelijk binnen; de presidente van de V. V. S. L. sprak uit hun naam de D. V. S. V. toe. Natuurlijk waren ook al onze andere Lustrumgasten aanwezig, en begon men alvast met de kennismaking, die gemakkelijk werd gemaakt door de naamkaartjes met clubkleuren: „de prijs staat er op”, volgens de Delftsche straatjeugd.

De eerste-jaars maakte zich verdienstelijk door den heelen middag met thee en koekjes te draven.

Aan het gezellige diner 's avonds, waar een 120 meisjes aan deelnamen, werd veel gespeecht en nog veel meer gezongen. Vage lantaarnplaatjes, verdienstelijk door $\pi \mu$ bijeen-

gebracht, probeerden daarna een indruk te geven over 't clubleven vanaf de oprichting.

Toen volgden de vertooningen van de zusterverenigingen, die ons tot na middernacht bezig hielden.

Vrijdag werden tochtjes in de omstreken gemaakt, en 's avonds gaf Verkade: „Zijn eenige vrouw”, waarbij in de pauzes weer de club- en lustrumliederen werden gezongen. Velen van de genoodigde besturen en autoriteiten woonden deze avond bij, en konden vanuit hun loges neerzien op de groote schare van meisjes-studenten die de parterre vulde.

De besturen besteedden den laatsten morgen nuttig, door een gecombineerde vergadering te houden, en een lunch te gebruiken.

Tijdens de thee voor genoodigden, kregen we een ouderwetsche menuet en een moderne dans te zien; verder een leuke horlepijp en een opvoering van de faculteiten der T. H.

Maar het hoogtepunt van 't Lustrum was toch wel de laatste avond: het feest bij Oberon. Door een donkere laan wezen kabouters de weg naar een open plek in 't bosch waar de troon van Oberon en Titania stond.

Nimfen, bloemen, vlinders, sprinkhanen en alle mogelijke andere boschbewoners dwarrelden er dooreen en brachten den elfenkoning hun hulde.

De „feeën en libellen van het verre Amsterdam” hadden geschenken en voortbrengselen meegenomen uit hun eigen land en boden die plechtig het vorstelijk paar aan.

Kabouters draafden door alles heen af en aan en verleenden onvermoeid hun hulp waar 't maar noodig was.

Toen alle gasten aangekomen waren steeg Titania van haar troon en leidde hare elfen in een luchtigen dans, die allen even meevoerde naar spróokjesbosschen.

Toen kwamen vleermuizen die een achter gebleven elfje verschrikten en insloten in hun spookachtigen dans, tot andere elfjes haar hielpen ontsnappen uit hun angstwekkende omfladdering.

Als elfen en vleermuizen dansten, zaten de anderen in groepjes op zachte kussens bijeen.

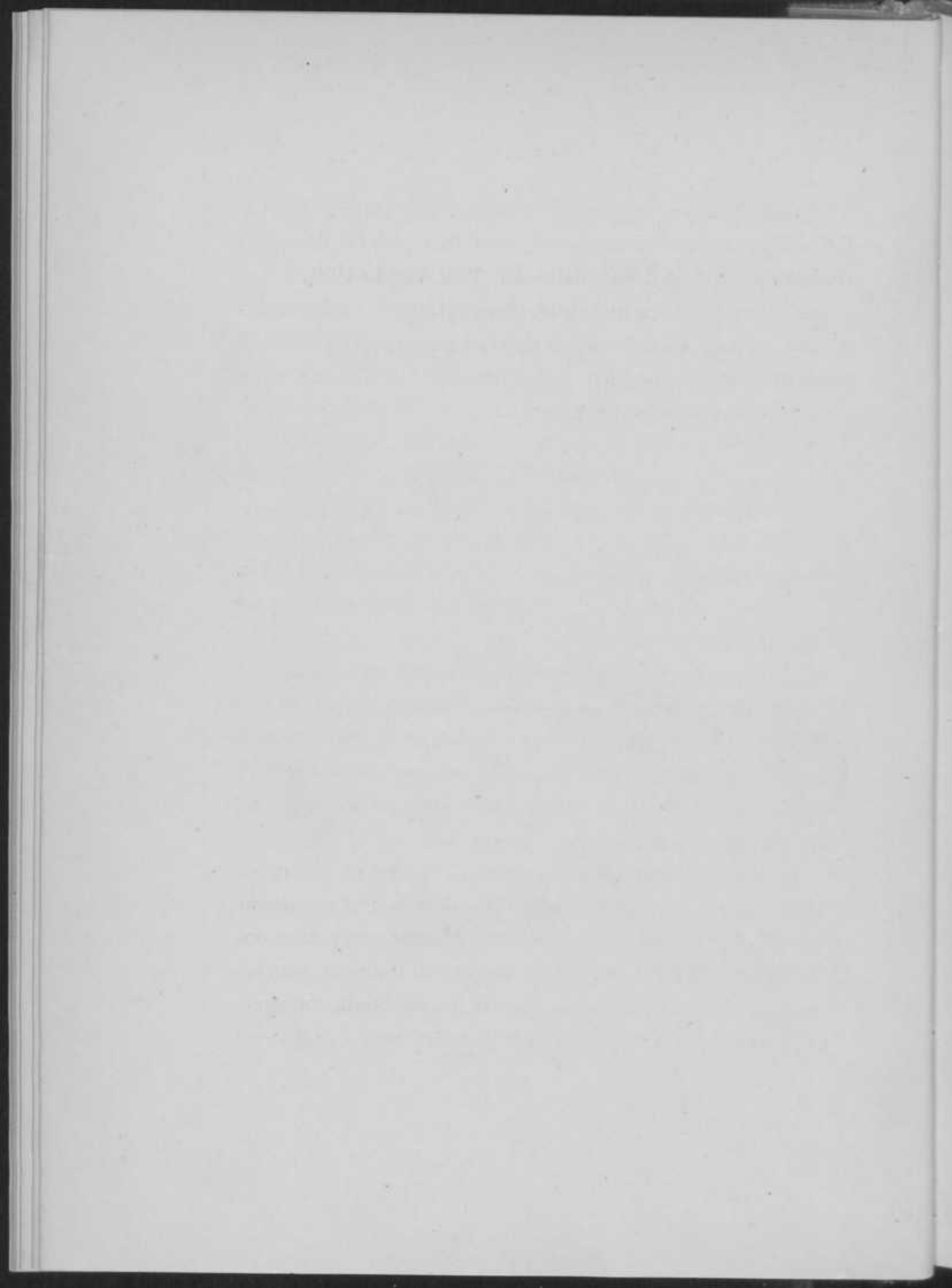
Ook bacchanten voerden een dans uit, aangevuurd door Bacchus, tronend op een wijnvat.

Midden in 't feest kwam een troep uit 't menschenland en verstoorde de harmonie door een picnic, met gerammel van borden en flesschen, en leelijke paraplu's. Gelukkig werden ze door de kabouters gauw verjaagd.

Puck, die terug kwam van een reis in de menschenwereld, liet een en ander zien over 't leven daar: een kijkje op een kindervisite, een kransje, een meisjesstudentenclub; toen iets over de gedachten, en moeilijkheden van een afgestudeerde, die op 't punt staat afscheid te nemen van Delft en 't studentenleven, en de maatschappij ingaat. Van dit laatste kwamen we allen onder den indruk, en met buitengewoon enthousiasme werd ons mooie oude clublied aangeheven.

Vóór 't souper kregen we toen o.a. nog „Alice in Wonderland”, en een demonstratie van het werk „dat door studenten wordt gedaan, die trouw T. H.-waarts gaan.”

Nog enkele uren waren we gezellig bijeen, onder voortdurend gezang, en toen we in de morgenschemering eindelijk naar huis reden, konden we allen met voldoening terug zien op ons welgeslaagde Lustrum.

TOESPRAAK tot de nieuwe Leden,
gehouden door de
Presidente Mej. H. J. KRUSEMAN.

*Eerelid, Eere-Bestuursleden, Bestuursleden en Leden
der Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging.*

De eerste keer dat wij na de vacantie weer officieel bijeen zijn, wil ik vóór de inauguratie der Candidaat-leden nog het woord tot U richten.

Helaas hebben betrekkelijk weinig leden door de examens het novitiaat geheel kunnen meemaken. Ik geloof nu wel niet dat het verschil met andere jaren zoo héél groot is, maar doordat het novitiaat verkort was en het aantal novieten zoo bijzonder groot is, deed het klein aantal leden zich veel meer voelen dan anders.

Ik hoop dat nà het novitiaat de leden er toe zullen bijdragen dat de nieuwe eerste jaars zich met het Lustrum één met ons voelen. De tijd die nu komt geeft daar ook gelegenheid genoeg toe, de repetities en andere voorbereidingen zullen ons veel met elkaar in aanraking brengen.

Er wordt in de zuster Vereenigingen zeer verschillend

over de D. V. S. V. geoordeeld; men begrijpt dat wij door het aantal leden dat in vergelijking met de andere clubs toch altijd nog klein is, veel vóór hebben boven hen, maar aan den ernst van de Delftsche meisjes wordt nog al eens getwijfeld. Ik hoop dat hen uit het Lustrum duidelijk wordt dat wij in dit laatste opzicht verkeerd beoordeeld worden. Wat het groote voordeel aangaat van het klein aantal leden, dat zal op het Lustrum tot zijn recht komen; voor zoover ik oordeelen kan hebben wij veel meer gevoel van samen te hooren dan in de andere Clubs en juist dit is voor mij een waarborg dat het Lustrum zal slagen.

De nieuwe 2e jaars wordt bij deze gelegenheid meestal nog de vermaning meegegeven in hun verder Clubleven niet te veel één groepje te vormen, en zich aan het geheel ook te geven, maar ik geloof dat ik voor dit 2e jaar dezen raad wel achterwege kan laten, ze hebben dien niet noodig.

Candidaat-Leden:

Weer is het oogenblik genaderd waarop wij een nieuw eerste jaar in ons midden opnemen. Voor U is Uw inauguratie het begin van een heel nieuw leven, voor ons beteekent het vele nieuwe kennissen, die allen te zamen veranderingen zullen brengen in de Club en hun invloed zullen hebben op den geest die onder ons heerscht. Ik hoop dat Gij voelt dat Gij komt temidden van iets waar wij onze krachten aan gegeven hebben, elk op haar manier, om te trachten de

Club zoo goed mogelijk te maken, een Delftsch tehuis voor ons allen, en dat Gij daar ook aan mee zult werken.

Velen van U hebben misschien vóór zij aankwamen gedacht de Club niet noodig te hebben. Ge begint nu aan een door Uzelf gekozen studie vol ambitie en toewijding, maar toch zult ge ook naast Uw studie behoefte hebben aan wat de Club U geven kan, gezelligheid, vroolijkheid en goede kennissen, misschien vriendinnen! Dit laatste, dat ge hier in Delft ook vriendinnen zult vinden, zal U nu nog vreemd klinken, nu ge nog geheel in Uw vorige omgeving meeleeft. Maar Ge zult de moeilijkheid ondervinden, die wij allen hier wel eens ondervonden hebben, om Uw vorige omgeving, Uw vriendinnen en ook Uw thuis in Uw zóo veranderd leven te laten deelen. De Delftsche studie is tamelijk onbekend en het meisjes-studentenleven ook veel meer dan Ge zoudt vermoeden. Zoo zult Ge gaandeweg merken dat Ge naast Uw schoolvriendinnen ook Delftsche vriendinnen krijgt.

Ik sprak over de moeilijkheid om Uw vorige omgeving nog geheel met U mee te laten leven, maar ook het omgekeerde zal U soms moeilijk zijn. Voor velen van ons is het een lastige kwestie wáár de grens te trekken, welk deel van Uw krachten aan Uw familiekring te geven en welk deel aan Uw studie en kennissen hier. Maar dit wil ik U raden, zorg dat ge in Uw thuis geen vreemde wordt, daar kan nòg zoo'n heerlijke Delftsche omgeving niet tegen op

wegen! Aan den anderen kant verwaarloos er Uw studie ook niet om, deze hebt Ge gekozen en als Ge haar voortzet, doe het dan ook goed! Er is U deze week al eens op gewezen dat als Ge studeert er dan ook op studiegebied iets van U verwacht wordt. Niet dat wij allen behoeven uit te blinken; maar de gemiddelde meisjesstudie kan van hetzelfde gehalte zijn als die der jongens, al werkt een meisje anders, maar ik geloof dat over het algemeen hier de meisjes voor de jongens onderdoen. Ik zeg met opzet gehalte van de studie en vergelijk niet het aantal dat klaar komt, want al studeert een meisje niet af, op studiegebied kan ze vooraanstaand geweest zijn.

Een groot verschil in Uw studie en Uw H. B. S.-tijd is niet alleen, dat Ge hier zelfstandig staat in wat en wanneer Ge werkt, maar ook, dat Ge over het algemeen minder met de mannelijke studenten in aanraking komt dan met de H. B. S.-jongens, hoewel er de laatste jaren wel verandering ten goede is op te merken.

In deze novitiaatsweek maakt Ge eenigszins kennis met de Club en de leden. Natuurlijk hebt Ge van de leden en van het geheel een eersten indruk, maar laat U daar niet te veel door beïnvloeden. Gij zult in deze jaren Uw oordeel over personen nog zoo dikwijls wijzigen, doordat òn Gijzelf òn die personen veranderen.

Dan nog dit, wij allen hier hebben, behalve onzen Delftschen kant, om het zoo eens even uit te drukken, nog een anderen

kant, wij maken ook deel uit van een huiselijk leven òf thuis òf bij een familie waar we thuis zijn òf beide. En *dien* kant van de leden kent ieder van ons zoo heel weinig over het algemeen, en daardoor beoordeelen wij elkaar vaak zoo absoluut verkeerd.

Door het steeds grooter worden van de Club (5 jaar geleden telde ze de helft van het aantal leden van nu) wordt het steeds moeilijker eenigszins een overzicht te krijgen van *alle* karakters om ons heen. Vanzelf vormen zich groepjes, van jaargenooten of van leden van verschillende jaren, die zich tot elkaar aangetrokken voelen, en licht vervalt Ge dan in de fout een geheel groepje te beoordeelen naar één lid ervan, dat Ge bij toeval wat beter kent. Ik hoop niet dat Ge uit hetgeen ik zeg de indruk krijgt dat er zich hier scherp begrensde clubjes vormen, verre van dit, als Ge ons allen eens liet opnoemen welke leden bij elkaar hooren, zoudt Ge heel veel verschillends vernemen. Gelukkig maar. Uit de omgang met zooveel verschillende menschen kunt Ge zoo ontzettend veel leeren. In veel opzichten zal de Club meewerken aan Uw opvoeding. De meesten van ons komen hier aan met betrekkelijk zoo weinig menschenkennis, iets wat ieder toch noodig heeft en dat kunt ge hier leeren. Zelfstandig optreden en daarvoor verantwoordelijk zijn, is iets waarvoor de meesten van ons pas in deze jaren in de gelegenheid zijn en de studentenwereld is een goede school voor latere jaren, als wij geheel in de maatschappij staan.

Na Uw novitiat zult Ge een heel anderen indruk van de Club krijgen, ieder heeft weer haar werk en gaat haar gang, en dan komt voor U het oogenblik een eigen plaatsje in ons midden te zoeken. Ieder kan dat vinden, de een heel gemakkelijk, de ander wat minder. Ik hoop dat het novitiat uit zal werken dat Ge *allen* daar naar verlangt. Er zullen nog wel middagen aan de thee of keeren aan de de koffietafel komen, dat ge voelt gedeeltelijk nog zoo buiten ons Clubleven te staan, maar bedenkt dan dat wij allen eens eerste jaars waren, en dat heel veel van de leden, die zich *toen* hebben laten ontmoedigen daarin later jaren spijt van gehad hebben. *Dán* is het zooveel moeilijker om zich op de Club thuis te leeren voelen dan *nú* voor U. Maar *zonder* moeite zal het niet gaan. Als ge lijdelijk afwacht *wat* het Clubleven U brengen zal, zal het *niets* voor U worden. Hoe ge iets voor de Club zijn kunt? Door kleinigheden, die van U verwacht worden; vroolijk te doen, zooals Gij dat thuis zoudt doen en door U te geven zooals Ge zijt. Waartoe zoudt Ge U anders voordoen *dan* Ge zijt. Ge hecht toch alleen waarde aan waardeering of vriendschap die niet op een schijn gegrondvest is.

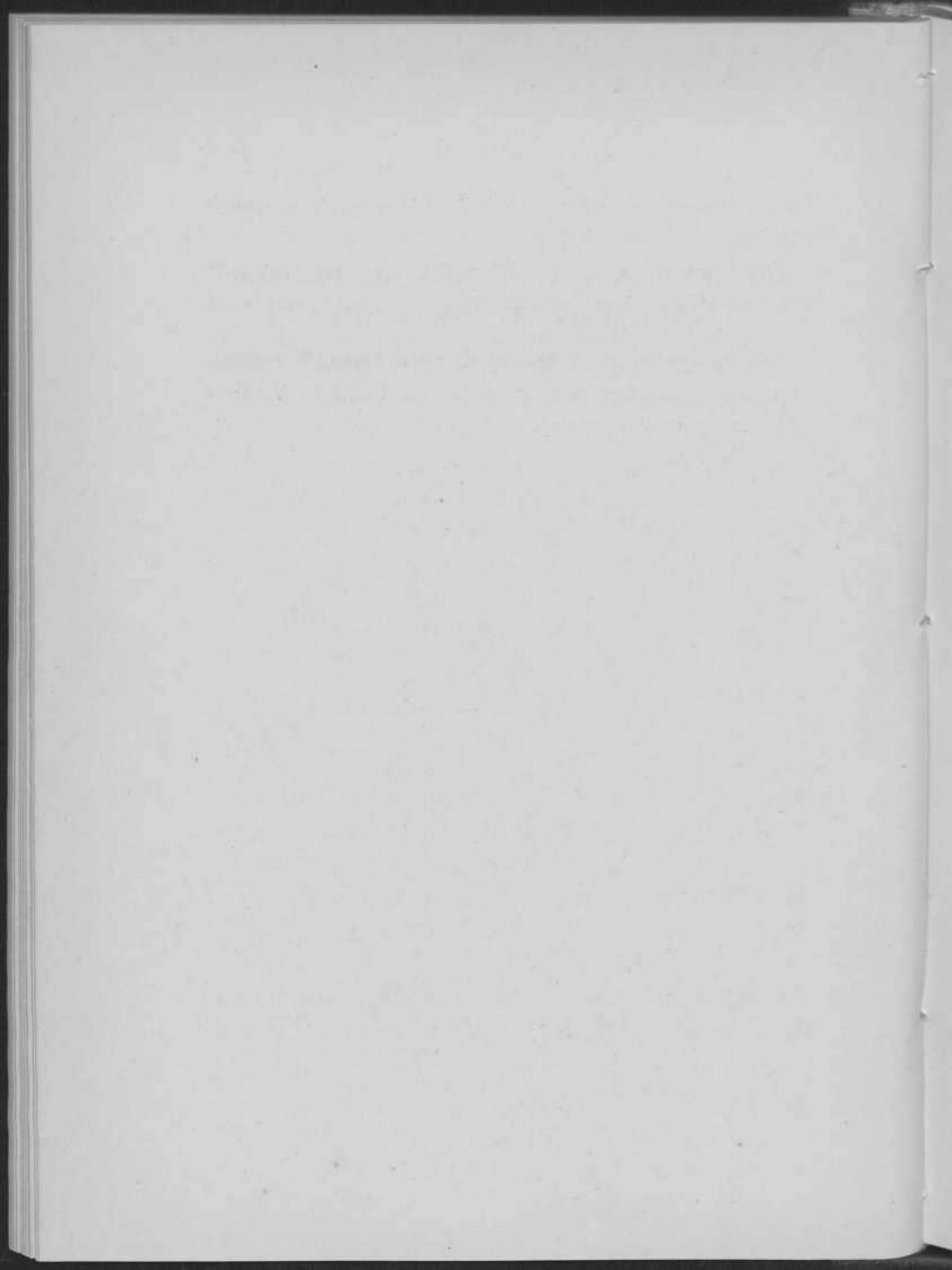
Dan nog iets. Houdt de Club hoog tegenover Uw Clubleden en de buitenwereld. Natuurlijk heeft de Club haar fouten en gebreken, die Ge gaandeweg zult zien, maar de Club heeft ook veel goeds en elk van ons is voor een deel verantwoordelijk voor de fouten. Tracht er verbetering

in te brengen, afbrekende kritiek alléén geeft zoo goed als niets.

Ik hoop dat ge een heerlijken tijd tegemoet gaat die U voor Uw geheele leven een gelukkige herinnering zal geven!

Candidaat-Leden, ik verzoek U op te staan. Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Ik heb gezegd.

TOESPRAAK gehouden door de Presidente
Mejuffrouw H. J. KRUSEMAN,
bij gelegenheid van de Bestuurs-overdracht.

*Eerelid, Eere-bestuursleden en Leden der Delftsche
Vrouwelijke Studenten-Vereeniging.*

Nu ik weldra weer als gewoon lid in Uw midden zal
weerkeeren, wil ik van de laatste oogenblikken, die ik nog
aan deze zijde van de tafel sta, gebruik maken om nog
eenige questies aan te roeren.

Uit het jaarverslag hebben wij zoo juist de belangrijkste
gebeurtenissen gehoord. In den loop van dit jaar heeft de
Club even als alle jaren weer veranderingen ondergaan, die
al komen ze in het jaarverslag niet zoo uit, toch zeker
merkbaar zijn. Toen ik 3 jaar geleden voor het eerst in het
bestuur kwam, verflauwde de belangstelling der leden voor
de Club, na de bloeiperiode, die op het Lustrum volgde,
steeds meer, vooral bij de oudere-jaars; dit was zelfs zoo,
dat onder hen geen penningmeesteresse was te vinden.
Langzaam aan is de interesse in de Club weer ontwaakt.
Maar de periode die toen volgde is geen eervolle bladzijde

uit de geschiedenis van de D. V. S. V. De verschillende groepjes leden, die ten deele door gebrek aan belangstelling, eenigzins buiten het Clubverband waren gekomen, trachtten hunne plaatsen weer te heroveren. In dien tijd zijn veel goede bedoelingen en handelingen over en weer fout uitgelegd!

Toen kwam het Lustrumjaar en met het Lustrum is de Club een nieuwe periode begonnen. Dat het Lustrum zoo goed geslaagd is, danken wij, naast de zorgen van de Lustrum-Commissie, voor een heel groot deel aan de spontane medewerking van *alle* leden. Ieder voelde zich een deel van het geheel, de Club, en niet in de eerste plaats een deel van eigen groepje. Door deze uiting van één zijn, hebben wij allen weer gevoeld hoeveel de Club voor ons is en kan zijn. De prettige samenwerking die tusschen Bestuur, Lustrum-Commissie en leden bestond, maakt dat mijn herinneringen aan dit bestuursjaar, waarin ik vele fouten weet, toch goede zijn.

Veelal zien wij in de Clubs één of twee jaar na een lustrum een inzinking, zooals ik dit voor de D. V. S. V. zoo juist ook aantoonde. Zal dit na ons 2e Lustrum weer gebeuren? Wij ouderen hebben het de vorige keer nog meegemaakt, laten wij er voor waken!

Toen ik het presidium aanvaardde, heb ik de medewerking der leden in *den ruimsten zin* gevraagd en meer en meer is dit ons gegeven. Ik hoop dat gij voort zult gaan met uw bezwaren bij uw nieuwe Presidente te komen, zooals

gij vooral de laatste maanden bij mij deelt. Gij allen hebt het nieuwe bestuur uit ons midden aangewezen als de geschiksten om de D. V. S. V. te leiden en te vertegenwoordigen, dan kan ik wat de samenwerking aangaat, de toekomst rustig tegemoet zien.

Mede-Bestuursleden:

Voor ik eindig, wil ik U beiden hartelijk bedanken voor de prettige wijze waarop wij dit jaar samengewerkt hebben, en voor de hulp en steun die gij mij steeds gegeven hebt.

Mej. Zeeman, hoewel wij in opvatting over sommige punten nog al verschillen, draag ik toch het presidium met een gerust hart aan U over. Ik heb U in dit jaar leeren kennen als een goed bestuurslid en ik vertrouw, dat ge de moeilijkheden, die elke nieuwe presidente de eerste maanden leert kennen, zult weten te overwinnen.

Wat de nieuwe secretaresse en penningmeesteresse aangaat, beide hebben getoond, heel veel voor de D. V. S. V. te voelen, wij behoeven slechts aan het L. U. S.-bestuur gedurende het Lustrum te denken.

Voor ik mijn hamer neerleg wil ik U leden der D. V. S. V., hartelijk dank zeggen voor het groote vertrouwen, dat Gij steeds in mij gesteld hebt en voor de bijzondere aangename medewerking, die ik van U mocht ondervinden. Gij hebt mij hierdoor in de gelegenheid gesteld, eenigszins te toonen hoeveel de Club steeds voor mij geweest is.

Met dezen hamerslag dechargeer ik Mej. Zeeman als secretaresse en mijzelf als presidente en installeer Mej. Zeeman in mijn plaats. Dat de D. V. S. V. onder haar leiding een jaar van bloei tegemoet moge gaan!

24 Nov. 1916.

TOESPRAAK
gehouden door de nieuwe Presidente,
Mejuffrouw E. ZEEMAN.

Leden der D. V. S. V.

Het is een algemeen wenschelijke gewoonte, om vóór het beginnen van een nieuw jaar eens terug te zien en te bedenken wat er alzoo in het oude jaar gebeurd is; wat we hebben gedaan en wat we hebben nagelaten. We wikken en we wegen en we zijn gelukkig als we zien, dat het goede het overwicht heeft, als we met een gerust geweten kunnen zeggen: Het is een goed jaar geweest.

Zoo staan we nu hier en we zeggen het ronduit: Het was een goed jaar voor de Club. Want was het niet in waarheid een jaar van groei en van bloei, juist datgene wat door ieder steeds voor de Club wordt gewenscht.

De groei van de Club, dat is iets waar we weinig of niets aan kunnen doen, dat komt zoo, of dat komt zoo niet, daar helpt ons werken niets voor, maar de bloei van onze vereeniging, daar hebben we allemaal aan mee moeten werken, alle leden gezamenlijk en daarom mogen we dan ook allen

deelen in de vreugde daarover. En ik geloof, Mejuffrouw Kruseman, dat Gij U het meeste van ons allen daarover verheugen moogt, Gij die zoo steeds met Uw gedachten bij de Club waart, die aldoor weer bedacht hoe Ge toch maar het beste voor onze Club kondt handelen.

Wij danken U allemaal Mej. Kruseman, voor alles wat Ge voor de Club zijt geweest.

Wat is er veel gebeurd dit jaar, wat zult Ge U veel te herinneren hebben en wat zult Ge dikwijls aan dezen tijd terugdenken als, naar ik hoop, iets heerlijks.

En zeker is het iets heerlijks, om als Ge met hart en ziel gewerkt hebt, te merken dat Uw zorgen niet voor niets zijn geweest, dat Ge iets hebt bereikt van hetgeen Ge voor oogen hadt, dat er vooruitgang is in de goede richting.

Dat het U vreemd zal zijn om morgen en overmorgen de zorg voor de club in andere handen te weten, dat begrijpen we allen. Alles wat voorbij is laat een weemoedige leegte achter, maar daarbij komt de blijde herinnering, en deze wint het zoowel in sterkte als in duur.

En ook persoonlijk wil ik U bedanken; want niet alleen was de samenwerking tusschen ons allerprettigst, maar wat ik van U heb geleerd dit jaar, dat is te veel goeds om op te sommen.

Het is dan ook een heerlijk gevoel voor mij, in het komende jaar, waarin ik Uw plaats moet innemen, zeker te zijn van Uw steun en hulp, zoodra ik dien maar noodig heb.

Mej. Kruseman, ik kan U niet het insigne van eerebestuurslid als iets nieuws aanbieden, dit eere-teeken is door U reeds eerder verworven, hier is het voor ons zoo kostbare kleinood terug, de twee veelzeggende jaren 1915—'16 zijn bij de andere ingegraveerd.

Ik ben ervan overtuigd dat deze cijfers steeds zullen blijven een herinnering aan een mooien tijd uit Uw leven.

Voor U, Mej. Snethlage, hoop ik dit eveneens en ik geloof zeker dat ook voor U dit bewaarheid zal worden.

Mag ik U hierbij het insigne overhandigen en U meteen bedanken voor de goede verhouding die dit jaar ook tusschen ons heeft bestaan.

— En nu het jaar dat komt.

Laat ik beginnen met alle leden ook namens mijn medebestuursleden te danken voor het groote vertrouwen dat gij ons toont, door ons als bestuur te verkiezen.

Dat ik hoop, dat dit jaar de samenwerking in het bestuur weer even prettig mag zijn, spreekt natuurlijk van zelf. En ook behoef ik haast niet meer te zeggen, hoe wij rekenen op de medewerking van de leden, want ook dit spreekt van zelf.

Dus blijft alleen nog over de verhouding van de leden onderling. En hebben we werkelijk geleerd het: „samen te studeeren?” Geven we elkander wel iets van hetgeen wij in Delft gevonden hebben, laten wij de anderen ook wel meegenieten van de mooie zijde van onze studie, of vergenoegen we ons, elkaar lastig te vallen met opmerkingen:

„Het is bar, vanmiddag moest ik ruim een uur op assistentie wachten” en dergelijke kleinigheden.

Ons oude clublied zegt het zoo mooi, zult ge het allen nog eens goed in uw gedachten opnemen en dan niet dezen eenen zin maar ook het geheel:

„Hoog en machtig
Stellen wij ons ideaal”.

Laten we dit vasthouden, laten we het opvolgen en vooral laten we er naar handelen.

We moeten ons willen geven, en zoodra als we dit van beide kanten willen, dan zullen we veel, veel meer aan elkaar hebben, dan zullen we zeker samen-werken, samen-studeeren, samen-jong zijn.

Natuurlijk komt dit ook de club ten goede, al was het alleen maar, dat er weer lezingen werden gehouden. Iets vertellen over een interessant deel van je studie, kan toch niet zooveel moeite kosten.

We rekenen dus op U allen om dit tijdperk, na een bloeiperiode in de club, niet een reactie te laten worden.

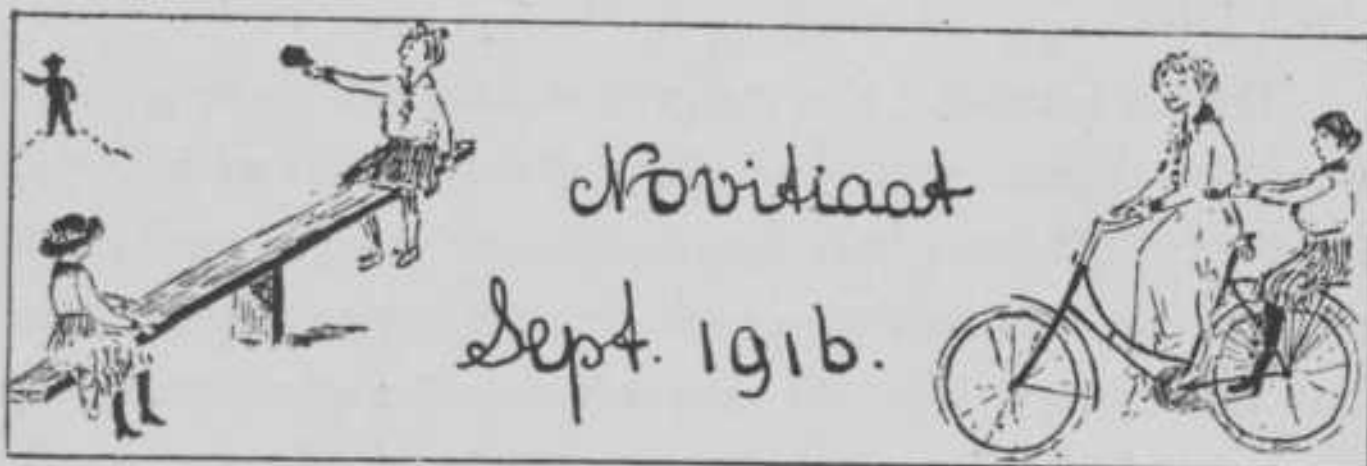
Misschien hebben de eerste jaars zooeven, toen ik over den groei der D. V. S. V. sprak, wel gedacht: „Dat hebt ge aan ons te danken.”

Maar met zoo'n makkelijk verworven zege moet ge niet tevreden zijn; niet quantitatief maar kwalitatief, om een technologen-spreekwijze te gebruiken, moet ge wat in de club willen beteekenen.

Tot nu toe moet ge wel een vreemden indruk van de club hebben gekregen; niets dan plezier, niets dan fuiven, maar ik hoop erg, dat ge toch onder alle vreugde ook eens een ernstig tintje hebt opgemerkt, dat tusschen alle dolle uitgelatenheid ge ook wel den degelijken kant hebt gezien.

We weten nu dat velen van U flink mee kunnen pretmaken, maar zullen we nu ook wat aan U hebben in ons dagelijksch leven?

Ge zijt zoo velen in aantal, dat het U zeker niet moeilijk zal vallen met U allen, den goeden naam van Uw jaar te vestigen en hoog te houden, maar dan moeten niet zooals tot nu toe, de helft achterblijven en nooit op de Club komen, ik zou haast zeggen: den omgang met niet-jaargenooten mijden. Hoe eerder ge uw eigen plaatsje op de Club hebt, hoe prettiger is het ook voor U. Wij leeren U des te gauwer apprecieeren, gij leert ons kennen, en zult de Club op prijs gaan stellen, dan zal zij langzamerhand die onmisbare band van gezelligheid worden, die wij haar allen wenschen.

NOVITIAATSVERSLAG.

Zeven en twintig meisjes hadden zich dit jaar in laten schrijven aan de T. H. Heel langzamerhand maar drong die werkelijkheid tot me doór. Eerst hoorde ik dat er zeventien waren aangekomen, toen ontstelde ik van 22, daarna werd 't 23, 24, en eindelijk moest ik me schikken in 't getal 27.

Donderdag 21 Sept. was iedereen nieuwsgierig hoe 't groote gezelschap bestaande uit zeven en twintig novieten plus de clubleden die kwamen kennis maken, zou moeten besloten worden binnen de muren van de suite op Voorstraat 38. Er waren zelfs al koffietafelleden, die met een verziende blik in de toekomst, zich als gepakte haringen aan de koffietafel zagen zitten.

Ook het woord „verhuizen” werd hier en daar vernomen, 't klonk dan even uit boven de zuchten over: „hoe warm 't was en hoe vol.”

Op de fietstocht, den volgenden dag, troffen we prachtig weer, 't was een groot gezelschap, al waren maar weinig leden meegegaan. 't Bleek heel gauw, dat er meisjes met groote talenten op sportgebied onder de a. s. eerste-jaars scholen. Zoo bleken er te zijn, die met 2 fietsen konden rijden; een negentigpondertje was er bij, dat achter op een bagagedragertje kon zitten. En last not least, als dat ten minste sport genoemd mag worden, was er een meisje bij, dat draadloos kon telegrafeeren als ze op een wip zat.

's Avonds werden visites gemaakt bij 't bestuur en de novitiaatscommissie, telkens 2 novieten een half uur.

Ook moest er onder de tochten geïmproviseerd worden, wat lang niet in den smaak viel.

De novietenavond was ook een bron van veel zorg voor de nieuwelingen, want door 't verkorte novitiaat bleef weinig tijd voor repetities over. Hiervoor werd de Vrijdag gebruikt. Vele gloeikousjes in de bierbrouwerij moeten toen gesidderd hebben.

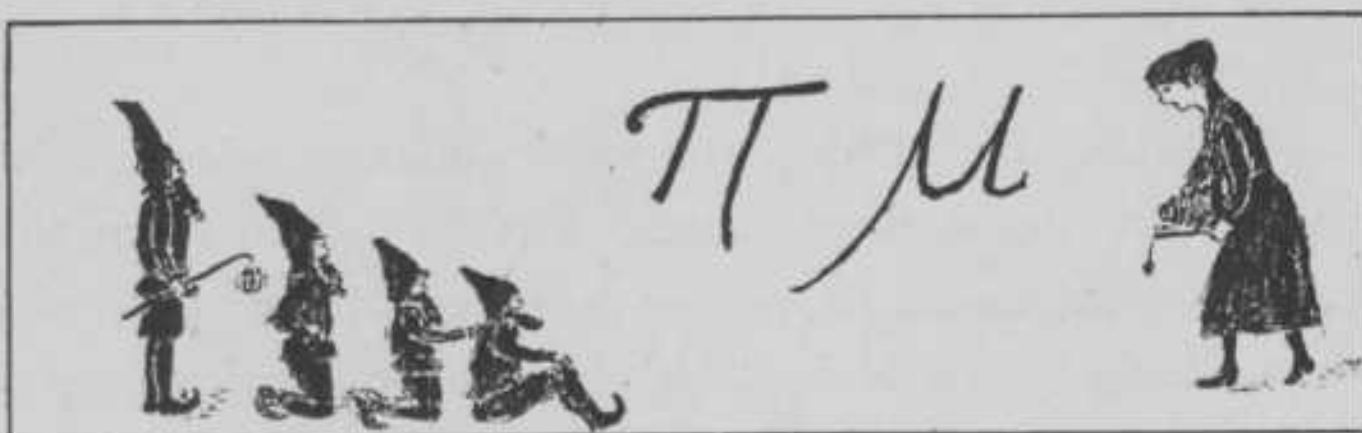
Zaterdag was de traditioneele novieten-lunch met bestuur en nov.-commissie. Maandagmiddag een stampvolle club, menschen met of zonder kussens op den grond, want er waren geen stoelen genoeg.

Mejuffrouw Weisfelt hield een causerie over de studie, waarin ze haar indrukken van toen ze aankwam, en haar tegenwoordige opvattingen vertelde. Verder werd er geïmproviseerd en muziek gemaakt. En 't was erg warm.

De novietenavond was een groot succes.

De roeitocht onderscheidde zich van vorige roeitochten in vorige jaren alleen daardoor, dat er een novieten-roeiwedstrijd werd gehouden in een modderslootje.

Den volgenden dag werd 't novitiaat beëindigd met de inauguratie. En 't heugelijk feit dat er 27 nieuwe leden in onze vereeniging waren opgenomen werd gevierd met Lusvoorstellingen en een souper, waar de prijzen voor de liederen werden uitgedeeld.

JAARVERSLAG 1915—1916.

Aan het einde van het jaar gekomen, en terugziende op den tijd achter ons, blijkt het geen jaar te zijn geweest van bloei. Na de tentoonstelling in November scheen alle kracht verspild te zijn en was de vereeniging in een diepen winterslaap verzonken, waaruit zij maar even gewekt werd (om dadelijk weer in te slapen) door het vertrek der Presidente Mevrouw H. J. Kluyver—Van Lutsenburg Maas, in wier plaats gekozen werd mej. Van den Ban.

Eerst na ettelijke stortbaden en kluchtige scènes gelukte het om bij het Lustrum wat nieuw leven te doen ontwaken. In allerijl werden nog club-, lab.- en teekenzaalkieken genomen voor de tentoonstelling tijdens het Lustrum.

Van de beste negatieven werden vlug lantaarnplaatjes gemaakt, die vlak na 't diner den vreemdelingen een indruk van het Delftsche leven gaven.

Vol hoop zag nu ook het Bestuur den wedstrijd in Lustrumkijken tegemoet. Deze kon echter niet gehouden worden door gebrek aan deelneming.

Gelukkig bracht dit jaar ons zes nieuwe leden, en bedankten er slechts twee, zoodat $\pi \mu$ nu vijftien leden telt. Laten we hopen dat de nieuwe leden een flinke steun voor de vereeniging zullen zijn, en dat haar enthousiasme $\pi \mu$ tot nieuwen bloei zal brengen.

Het nieuwe Bestuur is als volgt samengesteld:

Presidente: Mej. J. Weisfelt.

Secretaresse: Mej. J. A. v. d. Spek.

Penningmeesteresse: Mej. M. Snethlage.

Jaarverslag der Vereeniging
„LAGHT U SIECK”
over het Vereenigingsjaar 1915—1916.

Weer is er een jaar voorbijgegaan en wel een bijzonder jaar, ook voor L. U. S. 't Waren niet alleen de traditioneele avonden van clubfuij en inauguratie waarop L. U. S. z'n werkkraft moest concentreren, maar het Lustrum kwam en vroeg wel een groot deel van de aandacht.

Om te beginnen met de clubfuij. Als hoofdnummer werd opgevoerd een parodie op Hernani door eenige verdienstelijke ex-Lusleden in elkaar gezet. L. U. S. voelt zich nog al eens aangetrokken tot parodieën en ook deze had succes. Verdere nummers op het programma waren de „Ehe-Automat”, waarvan 't misschien een bezwaar mocht heeten, dat 't een Duitsch ding was (ofschoon de actie zeer de verduidelijking te hulp kwam), ten derde een tooneelstukje „de Fluitziekte”, nogal komisch wat de inhoud betreft en goed gespeeld. Dan

ten slotte niet te vergeten eenige dansen, die zeer in den smaak vielen. Kortom de avond was goed geslaagd en L. U. S. had daarna eenige tijd om krachten te verzamelen voor den inauguratie-avond. In de zomervacantie werd plotseling het bestuur opgeschrikt door een schrijven van Mej. Kloppert, die bedankte als presidente. In haar plaats trad Mej. de Lint, die vervangen werd door Mej. Hovens Gréve, hierbij in het bestuur tredende.

Tegen den inauguratie-avond werd met eenige angst opgezien. Eind October zou het Lustrum zijn en alles wat van eenige beteekenis was, werd op het voorloopige Lustrum-program gezet, zoodat het nog eenige voeten in de aarde had, voldoende te presteeren op dien avond. In een korten tijd moest alles van stapel loopen en 't kwam dan ook op 't nippertje klaar. Uit twee avonden van heftig peinzen en werken kwam het volgende programma voort:

1. Wenken aan de Eerstejaars.
2. Extra.
3. Der Handschuh.
4. Inwijding in 's Clubs Amusements.

No. 2 was met eenige takt betiteld als „Extra”, opdat niet verscheidene ouderejaars op het zien van den waren titel (de V. V. V. V. V.) uit louter enthousiasme de welbekende melodie zouden gaan kweelen. Het was n.l. al eens meer ten beste gegeven.

„Wenken aan de Eerstejaars” was zeer nuttig voor de

nieuwe Clubleden, aardig wat de opstelling aangaat en aardig omdat de wijs er af en toe een beetje naast was, een succes op zichzelf.

Der Handschuh werd gebisseerd speciaal voor 't optreden van de „Leoparden.”

's Clubs Amusements, 't was bepaald amusant, ofschoon de laatstoptredende gehavende juffrouw 't er niet erg mee eens was. Zoo liep de avond ten einde. We hadden gehoopt flink wat eerstejaars op de ledenlijst te kunnen zetten, maar de vangst was niet bijzonder groot wat zeer te verwonderen was, de novietenprestaties in aanmerking genomen; enfin misschien bedenken enkelen zich nog.

Voor het Lustrum moesten heel wat uurtjes worden opgeofferd, maar met plezier. Ieder zag er de ernst van in dat het publiek nu niet alleen Delftsch was, maar dat ook de andere steden hun kritiek zouden uitoefenen. Meer wil ik er niet van zeggen, daar het Lustrumverslag bijzonderheden inhoudt.

Nog moet vermeld worden, dat als nieuwe leden toetraden de dames:

O. van den Berg.	G. Gratama.
R. Hendriks.	A. Graf.
L. Lebrecht.	D. Vaes.
L. Pompe van Meerdervoort.	E. Driessen.
B. Polis.	R. Zaaier.
G. Neeb.	J. Hiioolen.

Het nieuwe bestuur heeft zich samengesteld:

Mej. G. A. Hovens Gréve, Presidente.

„ J. A. v. d. Velde, Secretaresse.

„ M. A. J. Brevet, Penningmeesteresse.

Mengelwerk

Lustrum-Lied.

WIJZE: „*De Gilde viert.*”

't Is feest in Delft, 't is lustrumfeest,
 Studentjes zijn, verheugd van geest,
 Bijeen uit alle steden.
 Drie dagen leef je voor de pret,
 De wijsheid is aan kant gezet,
 De boeken zijn vergeten.

Refrein:

Als 't lustrum is studeer je niet,
 't College interesseert je niet,
 De prof. examineert je niet,
 Vrij en blij, zingen wij, 't lustrumlied.

Studenten, zingt dus allen mee,
 Op 't lustrum der D. V. S. V.

De club van twaalf jaren,
 Wij zijn voor fuiven bij elkaar
 Al streven wij er anders naar
 Veel wijsheid te vergaren.

Refrein.

Novietenlied 1916.

WIJZE: *O Tannenbaum.*

O Burgerschool, O Burgerschool,
Ik zal je nooit vergeten.
Daar leerde ik zoo menig jaar,
Veel schoone onzin door elkaar;
O Burgerschool, O Burgerschool,
Ik zal je nooit vergeten.

Studententijd, Studententijd,
Mocht ik U nooit vergeten,
Gij lacht mij toe als zonneschijn,
Schijnt mij een tijd van vreugd te zijn;
Studententijd, Studententijd,
Ik wil U nooit vergeten.

De eerste jaars, de eerste jaars,
Wat worden zij bekeken.
„Wie is dat in dat hoekje daar?”
„Ik weet het niet, vraag zelf het maar.”
Die eerste jaars, die eerste jaars,
Worden terdeeg bekeken.

De tweede jaars, de tweede jaars,
Voelen zich heele pieten.
Ze kijken op dat kleingoed neer,
Bemoederen ze, en alzoo meer;
De n^{de} jaars, de n^{de} jaars,
Dat zijn onz' goede vrinden.

Novietenavond, welgeslaagd,
Wij zullen 't nooit vergeten,
Hoe alles in de war geraakt,
Toch nog terecht kwam al was het laat;
Novietenavond, welgeslaagd,
Dat zal ik nooit vergeten.

Een roei- en fietstocht maakten wij,
Wat konden wij genieten,
Van zee en strand bij 't mooi Kijkduin,
En koffie op een hoogen duin.
O Novitiaat, O Novitiaat,
Men spreke mij van U geen kwaad.

Leven en Chemie.

Ik ben een technoloog. Misschien dat 't dáárdoor is dat het leven mij denken doet aan chemie, aan 't chemisch gedragen van zekere stof. Soms, als ik het leven aanzie, denk ik aan een bekervat, een bekervat vol van een lichtkleurige vloeistof, helder en doorschijnend; dat is een *toestand* die ik aanzie in het leven en waar ik op voort wil bouwen, de toestand die mij de richting moet wijzen voor mijn werken, mijn doen en mijn denken, — en ik zie het bekervat op een kleine vlam, een gele lichtende vlam. De vlam omspeelt het bekerglas door een volgemorst gaas, of is 't roetwalm die 't glas omspeelt? Het zijn ook dampen die opstijgen uit dat gevlekte kopergaas (wie denkt er nu aan een vuilgeworden kopergaas als hij zijn vloeistof wil verwarmen, voor verdere behandeling?) Het zijn gelige dampen die vuilwit aanslaan tegen 't glas; steeds valer, donkerder van tint en onder is alles dofzwart van roet. Het staat me tegen, maar ik tracht te vertrouwen op de zuiverheid van mijn vloeistof die daar binnen het glas is. Ik kijk angstig gespannen wat ze doen zal, mijn vloeistof, met de andere zuivere stoffen, die ik er aan toegevoegd heb, maar 't flakkerend geel licht verblindt een weinig mijn oogen.

Ik kijk met grooter inspanning, maar ik zie slechts de zwarte, vale, gele en vuilwitte kleuren van den aanslag; of is 't de kleur van mijn vloeistof? Het zàl toch de kleur van mijn vloeistof niet zijn die zoo zuiver zag, en waar slechts zuivere stoffen bij gedaan zijn. Toch, het zijn de kleuren van de aanslagen niet die daar donkeren, *dónkeren* voor mijn oogen, die pijn doen van het vlamgeschitter.

De heele vloeistof troebelt; nu zie ik het duidelijk, ver boven de aanslag donkert en verdicht zich troebeling, of zijn 't nog luchtbellèn soms? Ach, het *is* troebeling, waarom zouden het nu aanslagen zijn, of luchtbellèn, *natuurlijk* troebelt mijn vloeistof. Was er niet al een vage blauwe soms gelige schijn; ik herinner me nu die gezien te hebben; ik begrijp niet meer waarom ik dan toch doorgegaan ben zonder nauwkeuriger toe te zien; maar ach, ook in de toevoegsels waren fouten; nu schieten me er vele te binnen, of waren ze toch goed misschien, en was de vlam te groot, te klein? Ik weet 't niet. Het is zoo donker ook; ik heb niet goed meer kunnen zien wat ik deed; ik zal licht aandraaien, ik zal opheldering, raad, hulp vragen. Ik moet iemand hebben die me helpt, die alles in orde helpt maken, van a tot z. Het is toch ook mijn schuld niet dat alles zóó loopt; ik deed het naar mijn beste weten; het ligt natuurlijk aan de stoffen, of aan de opgave die onvolledig was, aan oorzaken duister en niet zelf te doorgronden, die moeten me nu maar totaal verhelderd worden. Raad moet ik hebben in alles,

hulp voor iedere bijzonderheid, of althans meewerking. Als ik mij ingewerkt heb in zoo'n zwarten toestand door moeilijkheden die te groot voor mij zijn, moet ik geholpen worden met alles. En ik wil troost omdat 't zóó mislukt is, buiten mijn schuld, buiten mijn schuld toch? Voor 't grootste deel althans. En ik draai het licht aan, en veeg de aanslagen weg om goed te kunnen laten zien de inktzwarte troebele vloeistof; de donkere toestand waar ik in geraakt ben door totale mislukking. Ik begin me te verheugen, een geheime voldoening welt in mij om 't luid te kunnen zeggen; om, als trotsch, erop te kunnen wijzen, dat daar 't zwarte, zwarte is; dat zoo geworden is ondanks mijn beste zorg, dus buiten mijn schuld; (ik hoef toch niet van de twijfel te spreken die ik had zooeven?); dat ik recht heb op absolute hulp, die mij ontheffen zal van zorg en moeilijkheid van begin tot eind; of op een samenwerking die met mij deelt verwondering over zóó onvoorziene uitingen van toch zeker groote oorzaken. In samenwerking wil ik wel vorschen naar deze gronden, wil ik wel zorgdragen voor elke nauw lusterende bijzonderheid. En ik neem het glas op en kijk het nog eens aan met vijandige voldoening, — maar nu, — waar is de donkere troebeling; heb ik dan niet gekeken; waar is de zwarteheid; is ze weggewolkt in een onbewaakt oogenblik? Zwakke beweging vaart nog door de vloeistof, lichter en flauwer trekt de kleur; zal het helder worden? Maar valig bruin, licht grauw blijft de tint; nièt getint haast, en

toch niet helder. Maar geen hulp, geen belangstelling kan ik verwachten voor zóo kleine afwijking, de oorzaken hiervoor zijn honderderlei, ik weet ze zelf, ik heb ze half al nagegaan zooeven. Zal ik het dus maar overdoen, en acht slaan op 100 kleine zaken, die geen zaken zijn, die anderen zorgeloos negeeren; alléén nu alles, die oorzaakjes nagaan die duizelen voor mijn geest, of doorgaan maar, stoutmoedig als de anderen? Maar ik weet 't, ik weet 't zeker, straks zal weer komen op 't onverwachtst, die donkering, die troebeling, dat zwarte zwarte onbegrepene. En als ik mij klaar heb gemaakt om het tegenover te staan alleen of met hulp, zal het weg-wolken en mij achterlaten in onzekerheid, tegenover die vale, als verbaasd glimlachende lichtkleurigheid. En in de eindresultaten zal het merkbaar zijn, zal 't onzekere grauweheid geven, onvolkomen eigenheid of totale mislukking.

En mijn toestand is opgeklaard daar waar het donker scheen, om schaduw te krijgen waar ik mij mijn opwekking had ingedacht.

Zal 't dan zoo blijven wisselen, altijd; telkens lichte zekerheid met duisternis en sombere twijfel met vale onzekerheid. —

Ik begrijp niet waarom ik dit beeld bedacht, maar ik bedacht het ook niet; ik zag het maar ineens, en daarna nog wel eens, maar alleen soms? Soms, — gelukkig!

Weest Waar!

Werpt af toch dien bolster van onechtheid en schijn,
Die niet valsch is maar toch zoo verkeerd,
Omdat ze de menschen van elkander vervreemdt,
Die zooveel voor elkaar konden zijn.

Het misverstand zou uit de wereld gaan
En het daardoor ontstane verdriet,
Dat ons allen zoo vaak de gedachte ontlokt:
Dàt hoefde toch niet te bestaan.

Toont aan de menschen, al valt 't U zwaar
Uw hart en uw ziel, zoo ze zijn:
Bedenkt toch 't verdriet, dat ge velen bespaart,
Weest Spontaan, en voor alles weest waar.

Ww.

Afgestudeerd.

Ter gelegenheid van het lustrum werd onderstaande samenspraak opgevoerd in verband met andere schetsen uit het meisjesleven. Het zijn de overpeinzingen van een afgestudeerd meisje, terwijl later de „Geest van Teleurgestelde Levens” en „Levensmoed” verschijnen.

Ingenieur, ingenieur ben ik geworden op dezen dag. Hoe is 't mogelijk dat mijn studententijd is afgelopen, dat ik weg moet uit Delft.

Ingenieur, en ik voel me toch niet zooveel ouder dan dat meisje, dat nu 6 jaar geleden een geheel nieuw leven intrad, waar zij veel over gehoord, veel over gedacht, en zich toch zulke verkeerde voorstellingen van gemaakt had.

Niet zooveel ouder zelfs dan dat kind uit de eerste klasse van de H. B. S., dat opzag naar 't eindexamen als een verschrikking, een donkere zwarte wolk, toen al bij machte een angstige hartklopping op te wekken.

En nu, ingenieur!

Ik heb een heerlijke studententijd gehad. Ik heb veel doorgemaakt van wat er door te maken was. Ik heb tijden gehad, dat ik voor alles was in Delft behalve voor de studie,

dat ik met groote woorden redeneerde over de eenzijdigheid van de Delftsche studie en de noodzaak ook op andere gebieden ontwikkeling op te doen.

Maar helaas, dat waren de perioden dat ik het minst van al uitvoerde.

Ik heb tijden gehad van de heftigste passie voor de Club en het clubleven, dat de Club alles voor mij was en ik gaf alles aan de Club. Maar dan weer tijden dat, met een minachtend glimlachje op de lippen, ik er mij over verbaasde hoe 't mogelijk was dat kwesties van zulk gering gewicht, de gemoederen zoo in opschudding konden brengen.

Ik heb tijden gekend dat ik volkomen bevrediging vond in mijn studie, en o zwarte tijden, dat ik bevreesd was, dat de taak die ik op mij genomen had, te zwaar zijn zou, dat ik zou moeten terugtreden voor mijn doel bereikt te hebben.

En nu, mijn doel is bereikt. Mijn studentenleven is met een waardig slot bekroond. Deze vrije onbezorgde tijd is afgelopen. Misschien het gelukkigste tijdperk van mijn leven.

Maar neen, dat kan niet. Ik wil niet erkennen, dat ik nu al het gelukkigste tijdperk van mijn leven gehad zou hebben. Het leven moet mij nog meer aanbieden.

G. Ho, ho. Hoor dat eens. Eischen stellen aan het leven.

M. Wie ben je? Wat kom je hier doen?

G. Ik ben de Geest van Teleurgestelde Levens, en onder jullie moderne vrouwen zijn vele mijne slachtoffers.

M. Maar waarom kom je juist nu hier.

G. Ik ben altijd in je tegenwoordigheid. Altijd mijn kansen afwachtende. Ik ben het die de zwarte schaduwzijden in je leven scherp op den voorgrond stelt. Ik ben de gezel van hen wier eerezucht en energie zich een steiler en moeilijker levenspad uitzochten dan zij behoeften. En wanneer zij dan uitgeput van de voortdurende hindernissen ter neder zitten, en overwegen wat zij bereikten of bereiken zullen, dan ben ik het die hen aan zich zelf doet twijfelen en hen influistert of het wel de moeite waard was, of zij daarvoor gestreefd en gestreden hebben.

M. Maar waarom alleen de moderne meisjes?

G. De anderen ook wel, laat ik je daarin gerust stellen. Maar jullie moderne meisjes hebt je verwachtingen van het leven dikwijls nog hoger gespannen, dan andere kuikens van je leeftijd, en dat, mijn lieve kind, zijn gewoonlijk de menschen die 't eerst onder mijn heerschappij vallen.

M. Wij hebben 't recht onze verwachtingen hoger te stellen, want wij hebben ons meer onafhankelijk gemaakt van dat, wat het lot ons beschoren heeft.

Wij hebben onze eigen loopbaan gekozen en kunnen in ons werk bevrediging vinden.

G. Wat ben je nog groen. Onafhankelijk! Bevrediging in je werk! De gelijke van den man, niet waar?

M. En waarom niet. We hebben toch getoond ons dezelfde kennis te kunnen verwerven.

G. Wat is zij trotsch. Wat voelt zij zich. Hoeveel uren

ben je al ingenieur? Ach lieve kind, omdat je nu die paar examens gehaald hebt met veel moeite, dacht je je te kunnen gelijkstellen? Begrijp je dan niet dat nu pas je strijd begint, die strijd om te bewijzen, dat jullie afgestudeerde vrouwen in staat zijn om ingenieurswerk te verrichten, die strijd, die je immers zeker moet verliezen.

In welk opzicht behalve dezelfde hoeveelheid boekenkennis, waarmee je uitgerust bent, sta je gelijk of wat voorloopig noodig is, sta je hoger dan je manlijke collega's?

Heb je meer doorzetting, meer volharding? Heb je soms bewezen, dat je in de praktijk in een geval dat niet juist in je boeken stond ook nog raad zou weten?

M. O, ik weet 't niet, ik weet 't niet. Hoe zou ik dat weten?

G. En als je op een fabriek kwam en je stond tegenover een troepje onwillige arbeiders, wat zou jij dan doen, Mej. Marijken van der Meulen, ingenieur. Misschien je chef roepen „Mijnheer, ze willen niet”. Neem me niet kwalijk, maar het idee is wat belachelijk.

Stel je eens voor dat je geplaatst wordt ergens achteraf, ver van de bewoonde wereld, ver van alle centrum van ontwikkeling én ver van je thuis en vrienden. Jij die door je studentenleven zoo hebt leeren beseffen wat vriendschap kan zijn in je leven.

Wat voor ontspanning heb je dan na je lange vermoeiende dagen?

M. O, maar ik zal toch kunnen uitgaan 's avonds.

G. Zeker, en waarheen? Iederen avond op visite bij de vrouw van den burgemeester of van den notaris. Menschen waar je hoogstwaarschijnlijk niet de minste aanraking mee hebt.

M. Welnu, dan blijf ik thuis. Ik kan me met mijn boeken bezig houden.

G. Juist. Zie je die gezellige pensionskamer voor je, waar je die avonden slijten zult, de mooiste kamer van 't huis met het versleten verkleurd bloemenbehang, met de platen met toepasselijke spreuken, met het afgeloopen karpert, en de kleurencombinaties die je toeschreeuwen.

M. O houd op, houd op.

G. En dan de uren dat je werken moet. Zou jij volhouden dag in dag uit gedurende den geheelen dag aan 't werk te zijn. Niet voor één maand, niet voor zes maanden, maar jaren achtereen, al je mooie jonge jaren. En al zou je dat volhouden. Is dat je ideaal. Zijn dat de gelukkige tijden die het leven je moest brengen.

M. Ik hoef toch niet juist zoo'n betrekking te nemen. Ik kan toch leerares worden.

G. En heb je daarvoor gestudeerd om jaar in jaar uit steeds 't zelfde vak te onderwijzen, dat je, wat feitelijke kennis betreft, evengoed zou kunnen geven als je nooit of misschien een jaar of twee in Delft geweest was.

M. O, ik weet 't niet. Ga weg, ellendige geest. Ik wil niet erkennen dat je gelijk hebt.

G. O gaan zeker. Maar terug kom ik ook. Ik krijg je nog wel in mijn macht.

M. 't Is niet zoo, 't is niet zoo. Ik heb 't ingenieursdiploma en ik zal 't gebruiken ook. Al zou ik, ik weet niet waar terecht komen. Al zouden ze nog zoo veel van me eischen. Al zou ik de heele dag moeten werken. Wat kunnen mij die mooie jonge jaren schelen.

En toch, dat is mijn bestemming niet. Daarvoor heb ik nooit gestudeerd. Ik heb nooit 't zelfde willen zijn als een man.

Wat moet ik toch beginnen. Zouden dan al die jaren voor niets zijn. Had ik dan beter thuis gebleven.

L. O Marijken. Is 't Levensmoed die hierbij te pas moet komen.

M. O Levensmoed, had ik dan nooit ingenieur moeten worden?

L. Kijk Marijken, dat de eerste bestemming van de vrouw blijft, wat zij altijd geweest is, moet je eerlijk onder oogen zien. Zoolang je blijft gelooven, dat ook in haar werk de vrouw volkomen bevrediging kan vinden, zul je je onvermijdelijk aan teleurstelling bloot stellen.

Er behoort eenige moed toe om te erkennen dat een vrouw, op een enkele uitzondering na, nooit die onafhankelijke positie zal kunnen bereiken, die 't doel is van een man en waar hij vele jaren hard en ondergeschikt werken voor over heeft.

En toch kan en moet je werk een hooge plaats in je leven innemen.

M. Maar hoe kan ik daarvoor zorgen? Dat hangt toch van mijn werk af.

L. Je bent verplicht zoolang je het op je genomen hebt je beste krachten er aan te wijden, wat het ook is, hoe weinig het ook in overeenstemming is met de kennis die je hier hebt opgedaan.

M. Maar Levensmoed, ik wilde zoo graag iets bereiken in mijn werk.

L. In den zin dien jij bedoelt, gaat dat niet Marijken. Daar mis je te veel bijkomende eigenschappen voor. Maar tenslotte wat komt het er op aan. De eerste en eenigste eischen voor bevrediging in je leven zijn niet een hooge positie te bereiken, maar het bewustzijn dat je iets presteert of dat er iemand behoefte aan je heeft. Zoolang je voelt, dat je noodig bent voor wie dan ook, ben je gelukkig.

En daarom moeten jullie werkende vrouwen er voor zorgen, naast je werk, te trachten, in welke omgeving dat je komt je invloed te laten gelden.

Ga eens na in je eigen schoolleven de groote weldadige invloed die enkele leeraren op je gehad hebben, en bedenk dat jij als leerares datzelfde voor anderen kunt zijn, met een beetje sympathie, een beetje opwekkende levenslust. Hoe makkelijk is niet op die leeftijd de vriendschap gewonnen.

M. Dat is zoo, Levensmoed, dat is zoo. Maar als mijn

werk geen hoofdzaak is, had ik toch niet hoeven te studeeren. Dan sta ik toch gelijk met ieder ander meisje dat haar eigen brood verdient.

L. Dat is ondankbaar, Marijken. Je mag je studie niet beschouwen wat zij in vele opzichten voor een man is, enkel een trap dien hij behoeft voor zijn verdere loopbaan.

Het is voor jou een afgesloten geheel in je leven. Het is een bijkomende omstandigheid, dat je in tegenstelling met niet studeerende meisjes op een buitengewoon aangename wijze je eigen brood hebt leeren verdienen. Maar de hoofdzaak is de mooie ontwikkelende tijd die je hier doormaakte. De warme vriendschap die je sloot voor je geheele leven. De kennis die je hier opdeed. En al heb je daar nu misschien geen onmiddellijk practisch nut van, zij is toch je eigendom. Je hebt groote belangstelling leeren voelen voor vakken waar je vroeger zelfs niet van gehoord had, en je hebt door je studie je hersens zoo ontwikkeld, dat je van veel onderwerpen die je interesseeren, op de hoogte kunt komen.

En dan het heerlijke gevoel dat je iets tot stand bracht, waar je trotsch op kunt zijn. Het bewustzijn dat je bereikte wat je je ten doel stelde, zal je geheele verdere leven je grootste steun zijn.

M. Maar stel dat ik eens kom in een plaats ver van de bewoonde wereld, ver van alle centrum van ontwikkeling, ver van mijn thuis en vrienden, alleen, in een omgeving waar ik niet de minste punten van aanraking mee heb, aan me

zelf overgelaten, zal ik dan ook sterk genoeg zijn, Levensmoed.

L. Dat mòet hoor je, Marijken, dat mòet.

O mijn kind, ik weet dat je harde tijden door te worstelen hebt. Maar aan de andere kant voel je je niet bezield door die zelfde lust tot avonturen die de ridders uit de middeleeuwen uitdreef, óók alleen, óók aan zich zelf overgelaten, Marijken, maar die toch overwinnend uit iederen strijd te voorschijn kwamen.

Wat kan 't jou schelen waar je terecht komt, zoolang je maar je eigen baas bent.

En als je kamer je niet bevalt, wel dan verander je die. Je gaat je toch niet laten neerdrukken door een karpet of een behang, Marijken. En wat je omgeving betreft, er zijn momenten in je leven dat je moet steunen op anderen; die heb je nu ruimschoots gehad, maar er zijn ook tijden dat je op je zelf staat, onafhankelijk van anderen, fier, zelfbewust in je kracht, en dat is nu het geval, Marijken, nu je als vrouwelijk ingenieur je eigen loopbaan volgen zult.

M. O ik dank je Levensmoed voor de opwekking die je me gebracht hebt. Aan jou heb ik te danken dat ik vol vertrouwen in mijn eigen kracht mijn nieuwe leven inga. Jou zal ik volgen, en met jou steun zal ik, wat 't lot mij ook brengt, steeds de schoonste zijde van mijn leven op den voorgrond stellen.

L.

Physische-Chemie-Tragedie.

Aan F. R.

Het Physisch-Chemische Lab is voor ons
Het „Lab der Verloren Tweede”:
Als een van beiden bovenkomt
Is de ander juist naar beneden.

Nu zit zij voor 't raam van de kleine Bib
Dat uitziet over de gracht
Tot waar de treinen komen en gaan
En kijkt, en zucht, en wacht.

Zij zit hier al van voor half tien
Te treuz'len en te gapen
Bepeinzend het zeer onpoëtisch geval:
De jongeling heeft zich verslapen.

En boven naast 't Physisch-Chemische Lab,
Daar zat de jong'ling te wachten:
Hij was daarvoor uit Den Haag gegaan
Met den trein van kwart over achten.

Daar zit hij en denkt: „Waar blijft zij toch?
 Zij zou hier om 9 uur komen,
 Wij zouden direct aan het werk kunnen gaan
 Nu zit ik mijn tijd te verdroomen.”

En zoo zit ieder op zijn beurt
 Te zuchten en te kniezen.
 „Als hij (zij) hier nu niet heel gauw hier is
 Ga ik mijn geduld verliezen.”

„Ik vind het flauw, ik vind het gemeen,
 Mij zoo'n leelijke kool te stoven.
 Als hij (zij) hier niet op tijd wil zijn
 Dan moet hij (zij) 't ook niet beloven.”

„Het komt toch waarlijk niet te pas
 Zijn belofte zoo schand'lijk te breken
 Ik ga er van door en zal morgen wel
 Een hartig woord met hem spreken.”

Daar vliegt ze de deur uit der kleine Bib
 En, wat ze het minst kon verwachten
 Daar loopt ze haar partner tegen het lijf
 Die ook niet langer wou wachten.

„Waar kom jij vandaan?” klinkt een dubbele vraag
Vol boosheid van beider lippen:
„Ik zit hier al van negen uur af
Dat jij me niet zou ontglippen”.

„Ik keek maar aldoor over de gracht
Naar het gaan en komen der treinen!”
„En ik zat naast de deur van 't lab,
Te wachten op jouw verschijnen!”

Nu is hun beider boosheid bedaard
De vrede is spoedig geteekend.
Maar — 't was dien dag te laat voor de proef
En 't verslag is nu nog niet berekend.

J.

De Club.

Het is een paar dagen voor het Lustrum. Twee spoorstudentjes, Mies en Jo, zijn op weg van de Kanaalweg naar de Club. Ze zijn op de fiets, hun tasschen met de twaalf-uurtjes over het stuur. Natuurlijk gaat juist de brug open: een lange sleep. Terwijl ze staan te wachten begint het te regenen, eerst zachtjes, dan al harder en harder, en voordat de halve sleep er door is, giet het. Kragen worden opgezet, mantels zoo ver mogelijk dichtgedaan. Zoodra de hekken opengaan, zijn ze al op de brug, gewend aan het haasten van het eene college naar het andere. De straten zijn dadelijk bedekt met een laag modder; Delft ziet er echt triestig uit.

„Brr., wat een naar weer, precies om voor de geheele dag uit je humeur te geraken.”

„Kom, op de fiets zijn we er zoo. Op de Club zal het wel lekker warm zijn.”

„Ja, dat wel; als er nu nog maar plaats is aan de koffietafel, want met al die eerstejaars is het tegenwoordig een volte van belang.”

„Dat is juist wel gezellig, vooral nu iedereen hard aan het naaien is aan geheimzinnige costumes voor de derde avond vind ik het vreeselijk leuk.”

„Nou, ik vind het wel zoo aardig, als het een beetje rustig is.”

„Dat begrijp ik niet, kom je daarom ook nooit 's middags op de thee? Verlang je dan nooit naar de gezelligheid op de Club, als je de geheele middag op het lab. hebt gestaan?”

„Och neen, zoo enthousiast als jij en vele anderen ben ik niet voor de Club. Ik vind het wel genoeglijk om er koffie te drinken, maar het trekt me toch niet genoeg om er 's middags een uur aan op te offeren.”

Hierop volgt een wijs betoog van Mies, waaruit haar enthousiasme duidelijk blijkt, maar ondertusschen zijn ze bij de Club gekomen en het gesprek wordt gestaakt. Alleen vraagt Mies nog: „Maar je doet toch wel mee aan het lustrum?” „Ja, want daar wordt natuurlijk veel over nagepraat en dan vind ik het niet leuk het niet meegemaakt te hebben, maar de ware lust ontbreekt me nog. Ik zie aan je gezicht, dat je mij onbegrijpelijk „bezadigd” vindt, maar maak je daarover niet bezorgd, probeer liever een plaatsje voor je te vinden aan tafel, en liefst voor mij ook.”

Beiden gaan ze weer op in andere gesprekken, zoodat dit al gauw heelemaal vergeten is.

Maar 's Maandags na het lustrum verschijnt Jo om vier uur op de Club, die er echt feestelijk uitziet met de nog goed gebleven bloemen en groen. Mies is er natuurlijk al.

Er wordt over niets anders gepraat dan het lustrum, alles wordt nog eens opgehaald. Mies is hoe langer hoe meer verwonderd over Jo, die den laatsten dag van het feest ook al zoo „er in” was en nu druk mee zit te praten. Zij zit heel verbaasd Jo aan te staren, zoodat het enkele anderen opvalt. Als die er een opmerking over maken lacht ze en neemt dadelijk weer deel aan het gesprek. Maar als ze samen naar het station fietsen, zegt ze tegen Jo:

„Ik geloof, dat het lustrum je toch nogal is meeggevallen, niet?”

„O ja, ik heb me verbazend geamuseerd, en ik voel nu pas hoeveel de Club voor je kan zijn, als je zelf maar een beetje meewerkt. Ik ben van plan, veel verzuimde theeuurtjes in te halen.”

„Bravo”, zegt Mies, blij, dat de D. V. S. V. weer een goed clublid meer telt. En Jo zal toch de eenige niet zijn. Er zullen er zeker meer zijn, die door het lustrum meer voor de Club zijn gaan gevoelen. Plotseling wordt ze uit haar diepzinnige overpeinzing opgeschrikt door de stem van Jo:

„Kom Mies, we moeten hard lopen, de trein komt al binnenrijden.

Als ze hijgend nog juist op het nippertje in de coupé neervallen, zucht ze:

„Het is eigenlijk veel te gezellig op de Club, je gaat er altijd te laat vandaan...”

SIEP.

Kerstnacht.

Klokjes luiden de Kerstnacht in,
Liefde en Vrede geboren,
Zij luiden zachtken van naastenmin,
O, mochten we 't allen hooren!

Lichtjes glanzen in 't sparregroen,
Tot grootsche taak zijn wij verkoren.
„Wees als deez' lichtjes op 't levenspad.”
O, mochten we 't allen hooren!

Als in de Lente

Als in de lente de Zon aan den hemel
Staat als een stralenkrans,
Ontplooien de boomen en struiken hun blaad'ren
En krijgen de bloemen hun glans.

Wij moesten wat meer in de bloemenharten
Zoeken naar 's levens bron,
Zoodat wij anderen konden geven
Door onze harten de Zon.

Ww.

Ontmoeting.

Wie einst im Mai.

Ze liep door de Sinterklaas drukke Spuistraat, klein tenger vrouwtje van even zestig, nog jong uitziend grootmoedertje.

Ze was keurig gekleed, zorgvuldig, toch eenvoudig in zwart laken mantelpak tailormade.

Haar donkere oogen keken nog krachtig en vol levenslust door de ietwat dichte voile, en tuurden zoekend langs verlichte étalages. Voor Hoyng bleef ze staan verdiepte zich in de beschouwing der aardige Sinterklaas-uitstalling, liet al haar kinderen en kleinkinderen de rij passeeren.

„Toosje dat aardige handwerktaschje, of was ze daar nog te klein voor?”

Neen 't was misschien beter voor Willy. Bij Fortman stond op datzelfde oogenblik een dame van gelijken leeftijd, met soortgelijke bedoeling. Ze zocht cadeaux voor broers en zusters, neefjes en nichtjes, en ook voor de kinderen van haar gewezen chef.

Resoluut keerde ze zich plotseling van 't winkelraam af. Ze kon niets vinden, dan maar bij Hoyng kijken.

Ze was een vrouw van middelbare grootte, een beetje

plomp figuur. 't Zelfde flinke, dat in haar bewegingen was, lag ook in haar gezicht, vooral in de kalme grijze oogen.

Bij Hoyng stond ze stil, en bijna onmiddellijk besloot ze voor haar schoonzuster de mooie kristallen bloemenvaas te koopen, die in de etalage vlak bij de deur stond.

Ze had de kruk al in de hand, toen daarop een handje in zwart glacé werd gelegd.

't Grootmoedertje nog aarzelend of ze de gebakshotel voor haar oudste dochter Mien zou koopen, of liever die Rozenburgsche vaas, was eindelijk bijna tot 't eerste besloten, en legde in gedachten haar hand op de deurkruk.

De blikken der beide oude dames ontmoetten elkaar. Grootmoedertje keek.... en keek, toen gleed een glimlach over haar levendige trekken, en ze riep met overtuiging:

„Maar U bent Heleen van Straten.”

Heleen bedacht zich even, keek peinzend in 't gezicht van 't oude dametje tegenover haar, en vroeg toen eenigszins aarzelend: „Bent U misschien Willy Harmsen, of vergis ik me?”

Grootmoedertje lachte. „Ja zeker hoor, Tilly Harmsen of liever Weduwe van Deventer nu. Geen Willy hoor, wat ben je vergeetachtig Heleen.”

„Vergeetachtig, wel ik bewonder ons beider geheugen, 40 jaar is 't toch zeker wel geleden, dat we elkaar zagen; jij bent immers direct nadat je afgestudeerd was, getrouwd en naar Indië gegaan? Ben je al lang weer terug?” „Tien jaar

zijn we weer in Holland en al al dien tijd in den Haag gewoond."

"Maar jij?" En nu volgde een heen en weer gevraag zonder einde, er was zooveel te vertellen en te vragen, totdat mevr. van Deventer ontdekte dat ze daar toch wel wat vreemd stonden, midden in de Spuistraat met hun jeugderinneringen.

"Kom mee naar Lensvelt", onderbrak ze plots 't verhaal van juffr. van Straten, "daar kun je verder vertellen, en dan gaan we 't oude Delft nog eens ophalen."

En door de steeds drukker wordende straten wandelden ze toen samen naar de tearoom. Boven voor 't raam was nog een tafeltje open. Ze herinnerden zich ineens, dat ze daar samen wel meer gezeten hadden, toen, vroeger, met vele anderen nog, dat ze pret maakten (ja zoo noemden ze dat), menschen en toiletten bekritiseerden, zooals die meisjes aan dat tafeltje naast hen, waar ze nu met hun grijze haren en oudevrouwengezichtjes om lachen moesten.

Ze vertelden elkaar de geschiedenis, ze hadden allebei veel doorgemaakt.

Mevr. van Deventer had 2 kinderen verloren, in Indië al, en verleden jaar haar man.

Veel was er in haar huwelijk geweest, dat ze anders gewild, zich anders voorgesteld had, maar op haar leeftijd waren die desillusies op den achtergrond getreden, sleur en gewoonte hadden haar doen berusten in de eigenaardigheden

van haar man, ze was gewend en gehecht geraakt aan zijn karakter, en z'n dood was een groot verlies voor haar.

Met haar kinderen en kleinkinderen was ze zeer voorspoedig.

Juffr. Van Straten had lang getracht voldoening te vinden alleen in haar werk op 't proefstation, later op de fabriek.

Eindelijk was ze gaan schrijven en had daar veel bevrediging in gevonden, al had ze heelemaal geen naam gemaakt, 't was nooit meer dan liefhebberij geweest voor haar.

Ze was nu sinds 5 jaar gepensioneerd en ging op in 't gezin van haar getrouwde zuster. Tilly vertelde van haar kinderen, één dochter had ook in Delft gestudeerd, en de dochter daarvan was er nu net aangekomen.

Toen werd in dat hoekje bij Lensvelt nog eens echt ouderwetsch „gedelft.”

En Mevr. Van Deventer, merkte ondertusschen op, dat Heleen altijd nog zoo gesticuleerde als ze iets beweerde en dat 't nu grijze haar nog piekte langs haar hoofd evenals vroeger 't blonde. Ook ergerde ze zich aan dat nonchalante vilten hoedje, dat Heleen zonder eenige zorg op haar hoofd had geploft.

Ze was toch een echte „vrije” vrouw geworden. Wat een slordige katoenen handschoenen. Heleen merkte dadelijk, dat Tilly nog steeds dat spottende glimlachje kon hebben van vroeger, dat lachje waarmee ze iemand kon wegzetten op de club.

Ze was een knappe oude vrouw, Tilly, vond Heleen. Jammer dat weemoedige trekje om haar mond, had ze veel geleden? Ook voelde Heleen onwillekeurig de kritiek die Tilly had op haar uiterlijk, en ze wist, dat die 40 jaren een groote kloof hadden gebracht tusschen de twee vroolijke meisjesstudenten, die samen holden van lab naar club, college en trein.

Hun levenspaden waren zóó uiteengelopen. Maar samen praatten ze over de oude Delftsche dingen en voor een oogenblik verdween weer de kloof.

Ze hadden 't over 't lab waar je wanhoop en vreugd aan je preparaten en bepalingen kon beleven. Waar je om twee uur al snakte naar de thee, die je om drie uur pas kreeg, op 't lab „weet je nog wel voor dat groote raam!” Waar je dikwijls niet opschieten kon, omdat er zóóveel te bepraten was, over clubzaken. Over T. G. verkiezingen. („Weet je nog, als 't storm liep naar de bibliotheek”), en over almanakkwesties. „Oh weet je 't nog hoe we ons druk maakten, opwonden!”

„Wat waren we toch kinderen nog, Tilly! En wat konden we opgaan, in zooiets als een Lustrum, Heleen! Weet je nog dat lustrumjaar? Ik was paddestoel!” „En ik vlinder.”

„Oh, en ik weet nog hoe we storm liepen op Panorama, waar de kiek in stond!”

Zoo koutten ze voort; de twee grijze hoofden steeds dicht bij elkaar, de kloof totaal verdwenen, want ze zagen

zich weer hollen samen, van den trein naar de tram, ze zagen zich weer naast elkaar op college de een even turend in 't dictaat van de andere, omdat ze wat achter was. Ze zagen zich nog vechten om 't laatste stukje worst van Lucullus.

„Weet je met hoeveel novietjes m'n kleindochter is aangekomen?” vroeg Heleen.

Met 55; onze oude club telt nu 249 leden. En 't nieuwe clubgebouw, door een bouwkundig lid ontworpen, is een juweeltje van moderne architectuur, of eigenlijk een juweel want 't is reusachtig groot. Twintig kamers worden aan leden verhuurd die een gemeenschappelijke tafel hebben, niet alleen „de koffietafel,” maar ook 's middags; en ze zitten zoo ruim, vertelt Anny.

Ook is er een mooie bibliotheek met boeken op elk gebied.

En last not least een auto-omnibus ter beschikking van de leden. Als 't lustrum is, hoeven de Hagenaars nu niet meer tot den eersten trein te wachten.”

Heleen was perplex, haar oud hoofd kon ze niet ineens bevatten àl die veranderingen, ze zweeg maar.

Door de stilte, die ontstond, kwam Mevr. Van Deventer tot de conclusie, dat 't al zes uur was, dus tijd om te gaan eten.

Ze namen afscheid met de belofte elkaar spoedig op te zoeken en gingen huns weegs.

Sprookjesnacht.

Een plek in 't bosch — een held'ren nacht,
De maan gluurt door de boomen en lacht:
Ze ziet er kabouters bedrijvig gaan,
Ze sleepen steenen en moszoden aan.
En een troon verrijst,
Van het schoonste groen, door bloemen omlijst.

Daar zwellen door 't struikgewas juichtonen aan;
En als nauw het kabouterwerk is gedaan,
Komt Oberon met zijn Titania daar,
Omstuwd door een jub'lende elfenschaar.
Temidden dier staf,
Wacht op de troon hij zijn gasten af.

Daar stroomen bijeen van alle kanten,
Insecten, vleermuizen en bacchanten,
Met groote verwachting van 't nachtelijk festijn.
De koning verwelkomt hen, groot en klein.
In 't geurige bosch,
Breekt nu een jub'lende feestvreugde los.

De elfen reien zich sierlijk ten dans;
 De anderen zien toe, in kleurigen krans.
 Vier vleermuizen drijven een elfje in 't nauw,
 Kaboutertjes buit'len zich bont en blauw
 Deez' zeldzamen nacht,
 Spreiden zelfs bloemen hun kleurenpracht.

Soms klinkt van nabij een wondervol lied,
 Dat langzaam wegsterft tot ver in 't verschiet,
 Zoo verstrijkt de tijd onder dans en gezang,
 Feesttonen schallen den ganschen nacht lang.
 Met d'eerste zonnestraal,
 Gaat het heele troepje verschrikt aan den haal.

PR.

Nachtemoties na 't Lustrum.

Doodmoe was ze thuis gekomen, kleepte zich met bekwamen spoed uit en viel zoo te zeggen in slaap op 't moment dat ze haar kussen voelde. Dat de slaap alleen niet al te rustig was, zal u 't volgende duidelijk maken.

Het reeds komende daglicht gaf vrij aardig de gedempte verlichting van de zaal weer, en alles krioelde dooreen alsof de feestvreugde in vollen gang was. De slaapster begreep er alleen maar niets van, 't was toch een feest van de Club dacht ze, maar er was geen praeses. Ja, toch er was een krekkel, die bloemen kreeg, maar die waren nu weer weg, en nu sprong hij met z'n forsche springpooten door de zaal, dat 't een lust was om te zien. Maar dat kon toch weer niet goed de praeses zijn.

Ze wordt in haar gepeins opgeschrikt door iets heel ongewoons in haar ooren. Ze hoort zingen maar 't is toch niet:

't Koor, 't koor, 't koor, dat stel ik hier de dames voor.

Nee, het ging over in een gevoelvol tweestemmig lied, waartegen haar tot 't uiterste geprikkelde zenuwgestel niet meer bestand is en ze zoo aangedaan wordt dat haar tranen op haar kussen druppelen. Je zou haast denken dat 't een treurige avond was maar gelukkig blijft ze niet lang in dien

deerniswaardigen toestand, want een hartverscheurend gekrijsch van een boschduveltje met een tiental kabouters aan z'n staart treft haar oor. Hij wordt verlost en teeder omarmd door de groene Krekel, die bloemen kreeg en toch geen praeses kon zijn, omdat hij zoo mooi gesprongen had op dezen belangrijken avond. Het was wel moeilijk voor hem, want er was ook nog zoo iets als een ander hoofd, Oberon, geloofde ze. En ze was in eens heelemaal van haar stuk gebracht; dat was heel moeilijk om daar uit te komen; als zij nu eens zelf Oberon was of Krekel, wat zou ze dan doen, hoofd zijn of niet, dus als ze Oberon was dansen of niet en als ze Krekel was springen of niet. Dat was *te* moeilijk, daar tobde ze een heelen tijd over door, maar waarom, wou ze 't eigenlijk weten, waarom zou die Krekel eigenlijk 't hoofd moeten zijn; o ja, dat was misschien ook de praeses van de Club. Ja maar dat moest toch een meisje zijn, en die Krekel was een „hij”. Ze kreeg 't er warm van.

Ineens dwarrelde er weer een andere Krekel voor haar geest, maar dat was heelemaal niets. Daar vooral niet meer aan denken, dan kwam ze er heelemaal niet uit. Maar waarom wou ze 'took weer zoo graag weten. Als zij nu Krekel was.... ja maar dat was ze heelemaal niet, zij was.... en.... nu lag ze in bed.

Ga toch slapen zei ze in eens. — — — — —

Maar weer werd ze geboeid, want ze hoorde zingen, kweelen noemden ze dat. En ze zongen zoo iets gek:

„Wij allen zijn in Hugo's stad,
Door Lustrum-band vereend.”

„Ja maar zoo is 't niet,” zei ze in eens hardop. Maar onvermoeid zongen ze door. O ja, dat is ons Clublied dacht ze ineens verheugd, dat ken ik ook. Waar zijn ze nu; o, ja:

„Dus leven en vreugde brengt ieder steeds mee
Hoever zij ook is heengegaan, te land of over zee.”

Ach dat is ook weer fout. Zeg 't ze dan, de stommerds, nu kennen ze niet eens meer d'r eigen Clublied. En ze begon zich op te winden van belang. Hoe dat toch mogelijk was, maar ze zou 't ze wel eens aan 't verstand brengen en ze sprong op een stoel en net wil ze haar mond open doen als de Krekel begint te praten en doet alsof hij toch heusch praeses is. Het was nu ook bepaald een Clubsch moment. Er werden Clubliederen gezongen al was 't er dan ook naar. Maar de krekel bleef praten en zei dat 't nu uit moest zijn, dat het tijd was om naar bed te gaan. Maar hij zei niets van dat Clublied, dat ze niet eens meer kenden, dat naar niets leek. Wat kon haar dat bed schelen, eerst zou ze ze nog eens vertellen hoe diep ze gezonken waren, en weer vloog ze op een stoel en kwam daarbij zoo hard op den grond terecht, dat ze met een schok wakker werd op 't koude zeil. Ze was van enthousiasme uit haar bed gesprongen in plaats van op een stoel.

Mijmering.

Zachte koeltjes suizelden om mij henen,
 Als ik eens stil te mijmeren zat.
 Op de velden wiegelden de blonde aren
 In scheem'ring slingerde 't zandig pad.

Lief'lijk galmden kloketonen in de vert',
 Vaag hoorde ik geruchten door d' avondlucht,
 't Vochtig eikenloof zond frissche geuren
 Die tot mij kwamen in een zucht.

Van 't teerste rood tot 't schitterendst goud was
 ['t avondblaauw doorweven
 Toen langzaam de zonne neeg ter rust. —
 Héél mijn ziel genoot de vredig' omgeving,
 Van 's werelds schoon zich diep bewust.

O, mocht zulk 'n stond toch nimmer einden
 Die weemoedsure zoo vol pracht,
 Wanneer een schoone dag verglijden gaat
 In de stilte van een zomernacht....

A. J. O. V.

Die Ruderfahrt.

(Heine-Potpourri).

Es ist eine alte Geschichte,
Doch bleibt sie immer neu
Und wem sie just passiert
Bekommt ein Schnupfen dabei.

Von Katheder schwatzte herab der Professor,
Er schwatzte, doch wir waren nicht dabei:
Er hatt' uns behagt viel tausendmal besser
Im lieblichen Kahn bei der Ruderei.
Die Welt war so schön und der Himmel so blau,
Und die Lüfte wehten so lind und so lau.
Bald saszen wir dreien beisammen
Traulich im leichten Kahn,
Der Wind war still, und wir schwammen
Auf weiter Wasserbahn.
Wir fuhren und fuhren auf Wellen
Es sprangen aus Wasser die hellen,
Die silberne Tröpfe hinauf.

.

Der Nebel stieg, das Wasser schwoll,
 Ein feuchter Windzug kräuselt
 Die graue Wasserbahn;
 Mit traurigem Takte steuert
 Der Schiffer meinen Kahn.
 Die Sonne scheint immer blasser
 Aus dämmriger Wolkenhöh';
 Die Wolken kommen gezogen,
 Der Nebel bedeckt die See.
 Die Leute im kleinen Schiffe
 Ergreift es mit wildem Weh.
 Das ist ein schlechtes Wetter,
 Es regnet und stürmt und schneit,
 Wir dreien sitzen beisammen
 In Kälte und Feuchtigkeit.
 Steuermann hat schon den Schnupfen,
 (T's sind sehr sensible Tiere)
 Und er sagt uns: „Liebe Rüder
 Eilet, eilet! Ich erfriere!“
 Anfangs wollt' ich fast verzagen,
 Und ich glaubt' wir erreichen's nie;
 Und wir sind doch zu Hause gekommen,
 Aber fragt mich nur nicht: wie?

Glücklich der Mensch, der den Hafen erreicht hat,
 Und hinter sich liesz das Meer und die Stürme,

Und jetzo warm und ruhig sitzt,
Beim Professor X im Collegium.

Was ich in diesem Liede besungen,
Das schöne Spiel ist aus;
Seit wir allen Schnupfen bekommen,
Geh'n wir niemals zusammen mehr aus.

J.

Herfst.

I.

De zomer zingt zijn zwanenzang;
O, zie toch dat gegloei van kleuren,
En snuif toch op die frissche geuren,
Geniet!! — De herfst duurt niet zoo lang....

Trotsch draagt nog ied're boom zijn tooi;
En kan niet aan een stormwind g'looven
Die van de blâren zal berooven
Zijn takken — 't is toch nog zoo mooi. —

Maar wij, wij weten dat de tijd
Van hoogste schoonheid niet kan duren,
Maar zaam'len in die zaal'ge uren
Weer moed en kracht bijeen voor strijd....

II.

Nu weten de boomen het allen
— Er is niet één, die 't niet weet —
Dat hun bladeren moeten gaan vallen,
Dat nu komen stilte en leed.

En wij arme, onrustige menschen,
 Bemerken de stilte om ons heen,
 En in ons verstillen de wenschen
 Maar héél sterk overheerscht er één:

O goede verstandige boomen,
 Die berust, en wél weet, dat
 Ge tòch als de tijd is gekomen
 Moet scheiden van uw gouden schat,

Leer ons, als gij, te scheiden
 Als 't lot het van ons eischt;
 En rustig voor te bereiden
 De tijd, dat iets nieuws, liefs, weer rijst!

III.

O stille kale boomen,
 Nu is het al gedaan,
 Nu vangt een tijd van droomen
 En héél stil denken aan....

Maar als straks in het voorjaar
 Het eerste speenkruid groeit
 Dan, boomen, is mijn hart klaar,
 En zingt, en juicht en bloeit!

Een Studentenstreek.

't Was half 5 op de klok van het lab en met een vaartje ruimde ik alles op. Vanmiddag was ik er niet erg bij geweest. En geen wonder ook. Ik was met mijn gedachten bij „Narcis”, het stuk dat vanavond gegeven zou worden, waarin de groote Bouwmeester en mevrouw Theo Mann-Bouwmeester mee zouden spelen. 't Speelde in de 18de eeuw en costumes moesten zoo mooi zijn, het spel zoo prachtig!

Vlug stapte ik naar de club. Daar aan gekomen hoorde ik dat enkelen er naar toe gingen. Hoe verrukt waren ze! Ik vroeg of er onder de overigen nog liefhebbers waren voor 't schellinkie. Maar neen, hoe ik ook mijn redenaars-talenten van een overtuigd eerste-jaartje toepaste.:

Resultaten nihil.

Toen ging ik eten bij een medestudente. Ook daar bleek mijn enthousiasme nog niet verminderd, maar ook vandaar ging ik alleen terug. Dan maar bij een paar anderen.

„O neen, heusch niet zeg, ik ga niet mee, ik moet pennen, dictaten bijkrabbelen zeg!”

Besjour” zei ik, „veel plezier met je dictaten!”

Hè Hè, 't was bijna 7 uur en 8 uur zou de reuzenvoorstelling beginnen. Nog op een jaargenoot had ik mijn hoop gevestigd En warempel, ze zou mee. „Zeg, Annie ik ga op 't schellinkie zitten hoor, dat is maar 75 cent.”

„Ja natuurlijk, dat is tenminste te doen, ik kan ook niet veel missen! zullen we onze collegeblouses aanhouden?”

„Wel ja, je weet welk publiek je daar in hogere regionen om je heen hebt!”

En half acht sloeg het toen we aan de Doelen kwamen.

Onze oogen schitterden, onze wangen waren verhit en zenuwachtig gejaagd praten we over wat komen zou en hoe mooi 't zou zijn....

3e en 4e rang uitverkocht! lazen we boven 't loketje van den portier.

We keken elkaar stom verbaasd aan. Daar gingen onze verwachtingen. Als we 't toch niet te zien zouden krijgen!

„Parterre f 1.47”, zei de portier, „nog één plaats. Loge f 2.10 en nog drie plaatsen.”

„Ooo! neen, veels te duur!!! klonk 't uit beider mond. We bleven op de stoep staan, verbouwereerd nadenkend.....

En auto's reden voor. Dames met kostbare bontmantels stegen uit en zijden japonnen ruischten ons voorbij.

Heeren om door een ringetje te halen die allen gingen ervan genieten.

„Hoeveel geld heb je bij je?” klonk de vraag van Annie, die mij deed opschrikken uit mijn overpeinzing.

„Ik heb net een beer betaald, waarvoor ik te veel geld bij me had, zodoende heb ik nog vijf pop bij me.”

„Ach laten we 't doen zeg, verbeeld je dat we al dat mooi en Bouwmeester niet kunnen zien....

.

Gerinkel van geld, geritsel van papiertjes. Ik kreeg wat centen terug, mantels uitgedaan, en..... we kwamen eerst tot bezinning toen we deftig in de loge zaten naast die dames met zijden japonnen en verzorgde kapsels wij... met onze eenvoudige collegeblouses en verwaaide haren en..... we proesten het uit!

Iedereen dacht wel dat 't studentjes waren.

.

Pauze! „Ik vond 't de moeite waard hoor!” zei Annie.

„Ja ik heb er niets geen spijt van, dan eet ik maar eens minder en ben ik zuiniger met andere dingen” zei ik.

„Wat je doet, doe 't goed”, zei mijn bondgenoot, „ik fuif je op een kopje thee.” „Accoord” riep ik.

Zoo zaten we ook tijdens de pauze deftig tusschen het uitgelezen gezelschap in de foyer.

Langzaam zakte 't gordijn. 't Einde. We stonden op, en naar huis gaande snoepten we onze bonbons op, die ik in de haast had meegenomen om ons te troosten wat onze plaats betrof op het..... schellinkie. „Wat was 't vierde bedrijf prachtig he!”

Dat alleen was wel f 4.— waard. Zeg we gaan nog eens samen naar een schouwburg, maar dan toch naar 't schellinkie.

Adjuus! Tot morgen.

Voetstappen stierven weg in Delftsch uitgestorven straten.—

OTIE.

De vakken van de T. H.

Wij zijn de vakken
 Van de T. H.;
 Wij komen op dit nacht'lijk feest,
 Symbool van Delftsche studiegeest.
 Wij demonstreeren
 Hierbij het werk,
 Dat door studenten wordt gedaan,
 Die trouw T.-H.-waarts gaan.

De B's die teek'nen en boetseeren,
 Maken excursies door het land;
 Schetsen huizen, kerken, gevels,
 't Gaat hun reuzen van de hand
 O, konden kabouters het ook maar zoo gauw;
 Wij schudden de teek'ningen zoo uit ons mouw.

Refrain: Wij zijn de vakken, enz.

O, die wetjes zijn zoo nuttig
 Voor een aanstaand ingenieur,
 In fabrieken staan toch daag'lijks
 Groote questies voor de deur;
 Over arbeidscontracten en schadelijk gas,
 De kindernet komt er ook bij te pas.

III

Refrein.

Zie, wij maken preparaten,
't Is voor ons een bagatel,
Om uit water wijn te toov'ren,
Uit een silicaat een gel.
O, kwamen kabouters bij ons op het lab,
Hun tooverkunst kwam op een hogere trap.

Refrein.

Wil je leeren telephoneeren,
Dan loop je zwakstroomtechniek.
Daar werkt men met stopcontacten
En draden van de kabelfabriek.
Je schakelt er weerstanden uit en weer in,
Geleidingen maak je met eind noch begin.

Refrein.

Kijkers stellen, schroeven draaien
Van sextant en theodoliet.
De libel moet in het midden,
Maar helaas, dat doet hij niet.
Op lengte en hoeken daar komt het op aan,
Wil je zuiver en juist uit landmeten gaan.

R e f r e i n.

Hout en ijzer, steenen keuren,
 Is ons dagelijksche werk.
 Kloes zijn welbekende specie
 Maakt het steenverband hecht en sterk.

O was iedereen toch maar bekend
 Met 't gebruik van beton en Portland-cement.

R e f r e i n.

Dus hier ziet ge iets van 't werken
 Van de menschen op de aard';
 Hoe zij zwoegen, ploet'ren, jakk'ren,
 Heel den dag maar als een paard.
 Waar een mensch zoo hardnekkig studeeren
 [voor moet,
 Dat Oberon zoo met zijn tooverring doet.

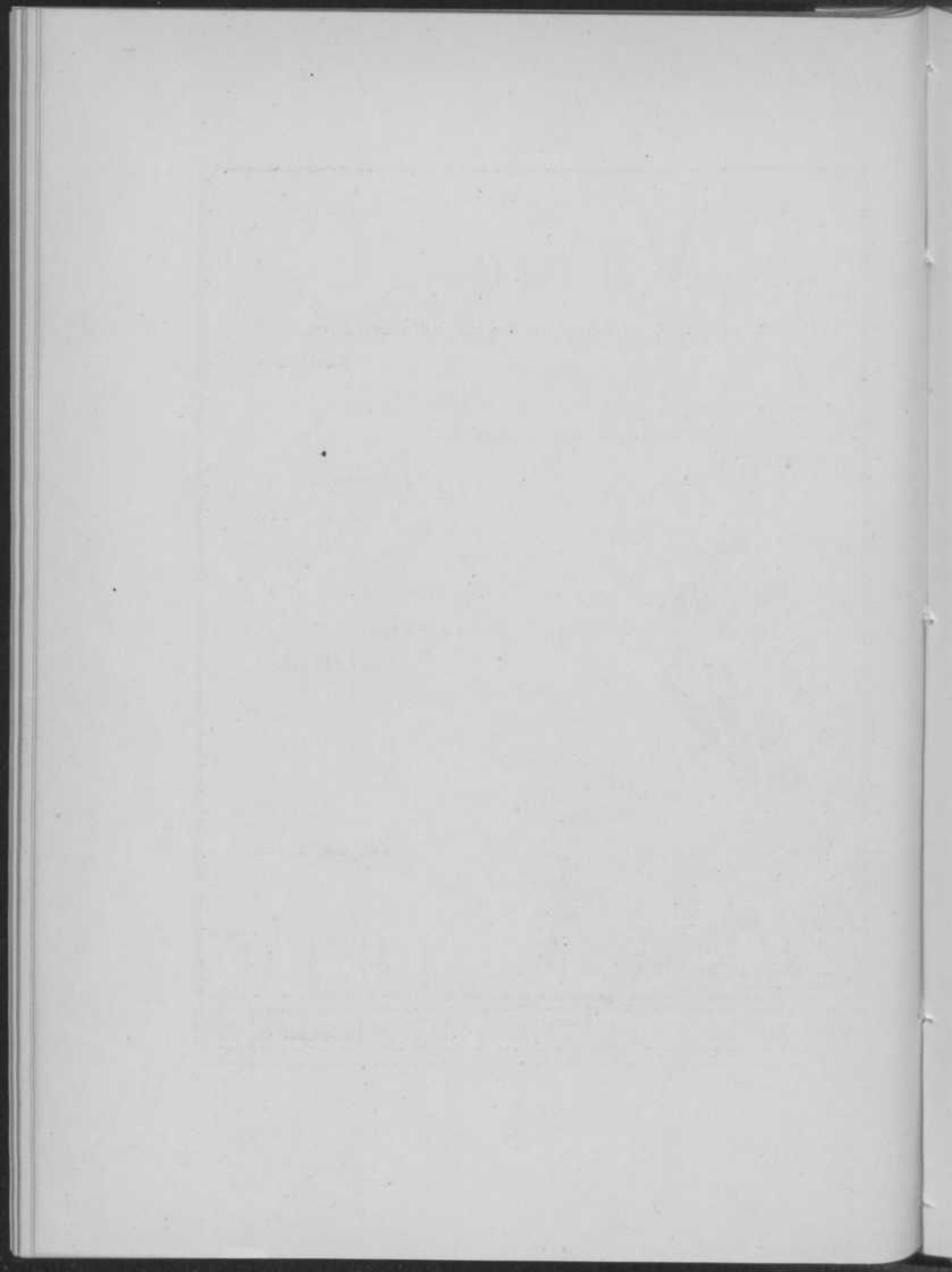
R e f r e i n.

Varia

1916

Beginvarium.

Die wijs is zal hooren en zal in leer toenemen.

SALOMO I.

Op oordeel meisjesstudie in Delft.

Zóó'n emancipatie, lief meisje, is glad verkeerd.

FR. REUTER.

Na Labdag.

My legs like loaden branches bow to the earth.

SHAKESPEARE.

Op tea's.

Er is een tijd van komen,

Er is een tijd van gaan.

DE GENESTET.

Op N. N.

Die een anders doen belacht,

Geeft op 't zijne weinig acht.

BILDERDIJK.

Op Lustrum.

't Carneval, die unique feestroes van Nice, die dolle korte regeering van Koning Dwaasheid.

COUPERUS.

Op financieele illusies van de penningmeesteresse der L. C.

O Gij die kommerend sturen moest.

KAREL VAN DE WOESTIJNE.

Op B. O. org. Scheikunde.

Verstandig is het om feiten aan te nemen, hoe verbijsterend ze ook zijn.

THEOS. MAANDBLAD.

Op laatsten Lustrumavond. Bacchanten Loflied.

Riez c'est un chanson! Un petit.

EDMOND ROSTAND.

Op pamfletten.

By the way, a curious paper was found in papa's desk, which no one could understand.

CONAN DOYLE.

Op hoog opnemen pamfletten.

But I give you my word that this quick succession of
strange surprises to night has shaken my nerves completely.

CONAN DOYLE.

Op 't Rotterdamsche tweetal.

Don't use such big Words.

AN IDEAL HUSBAND. OSCAR WILDE.

Op Secretaresse 8 Jan.

Wij hebben ons vandaag verlaat.

P. C. BOUTENS.

Op T. G. vergadering.

Verschoon zijn verwarde taal, ik zal hem trachten af
te leiden.

WALLIS.

Op laatsten dag zomerexcursie.

Je sens que je blanchis.

Et que je m' amollis comme une serviette.

EDMOND ROSTAND.

Op proffenbezoek T2.

De vrouw schrikte op, schichtig groot d'r onrustige oogen.

BOEFJE. BRUSSE.

Op tentamen.

Oh, really what absurd a question will you ask next?

E. M. DELL.

Op Timbertown follies.

I begin to suspect that this matter may turn out to be more subtle than I at first supposed I must reconsider my ideas.

CONAN DOYLE.

Op Idem.

Wir sind gewohnt dasz die Menschen verhöhnen was sie nicht verstehen.

GOETHE.

Op Juli-excursie ongeval.

Oewerflog sik um schot as en klumpen Unglück in de annerthalben Faut Grabenwater. Dor satt hie nu vörlopig ganz stiw un star.

Ut mine Stromtid, FR. REUTER.

Op leege loges.

En 't was een schaduw over m'n zonnige stemming.

Op einde Lustrum.

't Vult Uwen morgen, Uw gouden morgen.

Op woede W. op zeker assistent.

Het purper van den toorn steeg in Sigrids wangen.

WALLIS.

Tusschenvarium.

The business of education is not to make men perfect in any one of the sciences, but so to open and dispose their minds, as may best make them capable of any, when they shall apply themselves to it.

LOCKE.

Op thee-uurtje lab.

Zij drenken al het gedierte des velds.

Ps. 104.

Op Sinterklaasstemming.

Und reget ohne Ende
Die fleiszigen Hände.

SCHILLER.

Na Lustrum.

Le bonheur passé double les douleurs présentes.

BERNARD.

Op Artistieke lokken.

Wacht op volle maan Max, dan word ik geknipt.

MULTATULI.

Op Quantie's.

Het is al illusie.

H. ROBBERS.

Op 5 uur stoomtram Holl. Spoor.

Zijt ge 't middelpunt der aarde dat alles aantrekt?

MULTATULI.

Op G. de V.

Maar heel opgewekt vertelde hij zijn avontuur, woelig met sterke gebaren.

BRUSSE.

Op een assistent.

Oom Hesse wist alles, kon alles. Duizend kleine praktische handigheden zagen wij van z'n mooie vette handen af.

F. REUTER.

Op scheikunde in de toekomst.

Een regen zonder eind verkeert al 't land in plassen.
Gij vraagt er de oorzaak van: de Zon, werd ons berigt,
Kreeg zuur in haar gezicht
En: is 't neutraal aan 't wasschen.

STARING.

Op L. C. zorgen.

Meine güldene Dukaten.
Sagt wo seid ihr hingeraten.

HEINE.

Op gesticulaties van E. en G.

Is there no way to cure this.

SHAKESPEARE.

Noviet na 28 Sept.:

Ik dacht dat er een strijkje zou wezen.

Op onze praeses.

Und herschet weise.

SCHILLER.

Op doorgezakt bed.

Radeloos staarde Erik in den gapenden afgrond, die
zich voor z'n voeten had geopend.

WALLIS.

Op onwillig neerslag.

Moet ik een tooverspreuk uitvinden om u te doen neer-
dalen van omhoog, om u op te zweren uit de diepte?

MULTATULI.

Op W. en H. op 't college trapje.

Heavy steps and the clamour of loud voices were audible
from below.

CONAN DOYLE.

Op vele lustrum-costumes.

Ik kan toch zoo niet in me hemp.

Boefje, BRUSSE.

Op almanak-redaktie.

Gij hebt twee oogen, maar één mond,

Bedenkt dat, U ten zegen.

Veel moet gelezen en veel dient gezwegen.

DE GENESTET.

Eindvarium.

Vous êtes un „postel” d'autant,

Qui s'anime, rit un instant

Et s'efface.

GREGH.

Professorale stijlbloempjes.

Op wiskunde:

Het punt dat ik niet zien kan, waar ik alleen maar naar kijken kan.

Ik weet niet of ik te groot ben, maar ik neem aan dat ik te klein ben.

Denk u dat de weg aan de fiets vastzit.

Ik vind het plezieriger zoo om die raaklijn* heen te slingeren, dan aan één kant te blijven.

Op scheikunde:

Gij ziet dat ik reeds zoo gedegenereerd ben, dat ik hiertoe mijn toevlucht moet nemen.

Op werktuigbouwkunde:

Laten we nu in zuigertaal spreken.

In de cylinder is de tafel gedekt.

Op Wetjes:

Het spijt me dat ik de heeren midden in de ontwikkeling moet laten zitten.

Op natuurkunde:

Regnault heeft een lang en een kort been.

Nu verdeelen we de tijd in eindjes touw.

Er valt niets meer over te zeggen, daarom wil ik er
nog even iets van zeggen.

Geslaagden voor Examens in 1916.

In Januari.

Candidaats-Examen Scheikundig Ingenieur.

H. J. van Lutsenburg Maas.

In Juni.

Propaedeutisch Examen Scheikundig Ingenieur.

A. Dijkman.	N. E. Nelemans.
D. van Gelder.	E. H. X. Polis.
P. Keuchenius.	H. J. de Wijs.

Propaedeutisch Examen Bouwkundig Ingenieur.

L. van Lennep.

Candidaats-Examen Scheikundig Ingenieur.

A. H. Brons.	H. W. Grotendorst.
J. J. J. Dingemans.	M. M. J. Posthumus.
H. W. de Groot.	W. A. R. Rakhorst.
J. Tromp.	

Ingenieurs-Examen Electrotechnisch Ingenieur.

J. C. de Kroes.	J. H. M. Manders.
-----------------	-------------------

In September.

Propaedeutisch Examen Scheikundig Ingenieur.

G. P. de Groot.	J. A. v. d. Velde.
G. A. Hovens Greve.	L. van Zwanenberg.

LEDENLYST

Le
Le
•
E
Le
Le

K
J.
E
J.
M
O
W
C
K
A
M
A
J.
C.

Ledenlijst D.V.S.V. 1916—1917.

De Vereeniging telt 5 eere-leden, 84 gewone,
3 buitengewone, 2 buiten-leden en 15 Donateurs.

LEDEN	STUDIE- VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
EERE-LEDEN			
Ir. F. G. v. Tiel-v. Neck	C I	Laan de Riemer, Weltevr. (Java)	
Ir. A. Penninck van * Oudeland-Scheltema	T	Frankenslag 322, Scheveningen	
E. Douglas-Mac Gillavry		Nieuwelaan 8, Weltevr. (Java)	
Ir. J. P. Verhey-Rombach	T	Boreelstraat 4, Den Haag	
Ir. J. C. C. Postma	T	Laan v. N. O. Indië 150, d. Haag	
GEWONE LEDEN.			
K. C. Anema	T ₂	Oude Delft 171	Streefkerk
J. C. E. Bal	E ₅	Valkenboschkade 253, d. Haag	Idem
E. F. van den Ban	C ₅	Aschvest 51	Kampersingel 70, Haarlem
J. Beckering Vinckers	T ₁	2e Emmastraat 238, Den Haag	Roeltjesweg 23, Hilversum
M. Beekman	T ₁	v. Speykstraat 16	Spoorstr. 62, Leeuwarden
O. van den Bergh	T ₁	Verwersdijk 16	Prinses Marielaan 14, A'foort
W. E. Biezeno	T ₁	Vlamingstraat 22	Idem
C. H. M. Boerée	B ₁	Valeriusstraat 90, Den Haag	Idem
K. L. Bok	T ₂	Nieuwstraat 4	Ankerpark 2, Den Helder
A. E. M. Bosch	T ₂	Jul. v. Stolberg 72, d. Haag	Idem
M. J. Brevet	T ₂	Koornmarkt 20A	Mauritsplein 1A, Den Haag
A. H. Brons	T ₅	Rotterd. Weg 211	Appingedam
J. C. van Bruggen	C ₃	Koornmarkt 20A	Singel 163G, Dordrecht
C. H. Campioni	B ₁	L. v. Meerdervoort 348, d. Haag	Idem

LEDEN	STUDIE- VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
M. Cheriex	B ₅	Regentesselaan 66, Rijswijk	Idem
W. M. Deerns	T ₅	Boetselaarlaan 155, Den Haag	Idem
J. J. J. Dingemans	T ₅	Rijnstraat 12	Rossum
E. Driessen	T ₅	v. Beveringstraat 137, d. Haag	Idem
A. S. Dijkman	T ₄	Oude Delft 215A	Boreelstraat 12, Den Haag
W. Eekhoff	T ₃	Oude Langendijk 7	Idem
C. M. Francken	T ₁	Phoenixstraat 33	Brinkgreverweg, Deventer
C. A. de Gelder	T ₁	Spoorsingel 5, Rotterdam	Idem
G. F. M. J. van Gelder	T ₄	Koornmarkt 43A	Dijkstraat 13, Arnhem.
E. M. J. Gonsalves	C ₁	Ieplaan 58, Den Haag	Idem
A. L. J. Graf	T ₁	Voorstraat 87B	Breestraat 40, Leiden
A. E. F. Gratama	B ₁	Phoenixstraat 19	Schimmelpenninckl. 18, Den Haag
J. C. Groenevelt	B ₁	Copernicusplein 13, Den Haag	Idem
G. P. de Groot	T ₃	Gr. Hertoginnelaan 134, d. Haag	Idem
H. W. de Groot	T ₅	Nieuwe Haven 157, Den Haag	Idem
H. W. Grotendorst	T ₅	Phoenixstraat 19	Ginnekeweg 47, Breda
R. R. Hendriks	T ₁	L. v. Meerdervoort 348, d. Haag	Idem
S. S. Heyting	B ₃	Oranjeplantage 21	Lohmanstr. 91, Amsterdam
J. B. B. Hooelen	T ₁	Rotterdamsche Weg 21	Groenmarkt, Middelburg
W. J. J. Hoogerduyn	T ₂	Nieuwstraat 4	Dijkstraat 47, Den Helder
G. Hovens Gréve	T ₃	Oude Delft 171B	Annastraat, Steenwijk
A. Karreman	T ₁	Oude Delft 171	Kanaaldijk 260, Helmond
P. H. A. Keuchenius	T ₄	Sweelinckstraat 142, Den Haag	Idem
J. van der Kloet	B ₁	Oosteinde 154	Voorstraat 316, Dordrecht
N. Kloppert	T ₅	Oude Delft 171B	Zierikzee
E. de Koe	T ₁	Rochussenstr. 261A, R'dam	Idem
C. Ch. C. J. Koopman	W ₂	Oranjelaan 11, Rijswijk	Idem
J. C. de Kroes	T ₂	Schied. Weg 421, Overschie	Idem
H. J. Kruseman	T ₅	Phoenixstraat 19	Halfweg N. H.

LEDEN	STUDIE- VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
C. M. Jelgersma	T ₂	Leidsche straatw. 87, Oegstgeest	Idem
L. T. A. A. de Lange Boon	T ₃	2e Emmastraat 238, Den Haag	Idem
H. Lebrecht	T ₁	Oranjeplantage 1	Oude Gracht T.z. 190, Utrecht
L. van Lennep	C ₅	Frankenslag 175, Den Haag	Idem
M. Lindeyer	E ₄	Kethel	Idem
E. M. de Lint	B ₃	Aschvest 51	Kanaalweg 6, Scheveningen
B. L. P. Lucas	T ₁	v. Merlestraat 37, Den Haag	Idem
J. E. M. A. Masset	T ₁	Havenstraat 4	Brugstraat 26, Maastricht
J. C. Meiss	T ₅	Schuytstraat 184, Den Haag	Idem
L. C. M. W. van der Moer	T ₂	Oude Delft 171	Noordstr. 74, Terneuzen
G. A. Neeb	T ₁	Mathenesserlaan 347A, R'dam	Idem
N. E. Nelemans	T ₃	Rotterd. Weg 2E	Idem
T. E. C. Micheels	T ₁	Marconistr. 42, Den Haag	Helmstraat, Maastricht
K. J. Ochtman	T ₄	Oude Delft 215A	Zierikzee
J. G. Opsomer	C ₂	Oranjelaan 40, Rijswijk	Idem
C. C. Poelman	T ₂	Stadhouderslaan 92, Den Haag	Idem
E. H. X. Polis	T ₅	Mauritslaan 43, Den Haag	Idem
L. C. M. Pompe			
v. Meerdervoort	T ₁	Leeuwendaallaan 34, Rijswijk	Idem
M. M. J. Posthumus	T ₅	Phoenixstraat 33	Idem
C. C. Puyt	T ₄	Oude Delft 215A	Obrechtstr. 156, Den Haag
W. A. Rakhorst	T ₅	Obrechtstraat 552, Den Haag	„Marialust”, Heerde
A. E. de Roos	T ₁	Voorschoterlaan 91, R'dam	Idem
C. E. Rouffaer	T ₅	Kerkplein 5, Den Haag	Ouderkerk a. d. Amstel
E. Smit	B ₃	Mijnbouwstraat 2	Slikkerveer
M. F. H. Snethlage	B ₅	Koormarkt 43A	Fred. Hendriklaan 39, Den Haag
J. R. Sonneveld	T ₁	Maasland	Idem
J. A. van der Spek	T ₅	Oude Delft 16	Idem
G. W. Tergau	T ₅	Obrechtstraat 217, Den Haag	Idem

LEDEN	STUDIE- VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
J. Tromp	T ₅	Oude Delft 171B	Noordvliet 351, Leeuwarden
M. H. Tymstra	T ₁	Verhulststraat 17, Den Haag	Idem
E. G. F. W. Vaes	E ₃	Mathenesserlaan 284, R'dam	Idem
W. Vermeulen	B ₁	Phoenixstraat 33	Botermarkt, Heusden
J. A. van de Velde	T ₄	v. Leeuwenhoeksingel 8	Fr. Hendrikstr. 6, Utrecht
M. P. de Vos	T ₅	Fr. Hendriklaan 64F, Den Haag	Idem
J. H. van Walchren	T ₁	Rotterdamsche Weg 21	Graaf Florisl. 15, Hilversum
J. Weisfelt	T ₅	Laan v. Overvest 44	Marschpoortstr. 6, Zutphen
G. W. E. Wolffensperger	B ₅	Heemskerkstraat 36, Den Haag	Idem
H. J. de Wijs	T ₃	Oude Rijn, Leiden	Idem
M. Zaaijer	T ₂	Kralingscheplaslaan 91A, R'dam	Idem
E. C. Zeeman	B ₄	Rijnsburgerweg 7B, Leiden	Idem
L. van Zwanenberg	T ₄	Koornmarkt 43A	Kronenburgsingel 11, Nijmegen
BUITEN-LEDEN			
M. S. H. Eberson		Valeriusstraat 50, Den Haag	Idem
G. van Geldermalsen		Stationsstraat 63C, R'dam	Idem
BUITENGEWONE LEDEN			
Ir. S. J. Abel	T	Wilhelminalaan 16, Rijswijk	
Ir. J. H. M. Manders	E I	v. Swietenstraat 155, Den Haag	
N. de Raadt		Steegoversloot 23, Dordrecht	

DONATEURS.

LEDEN	STUDIE- VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
Mej. Dr. Ir. J. E. v. Amstel	T	Obrechtstraat 552, Den Haag	
de Heer K. Biegman		Billiton Mij., Billiton, Ned. Indië	
Mevr. M. C. M. de Groot		Nieuwe Haven 157, Schiedam	
de Hr. W. C. M. de Groot		Nieuwe Haven 157, Schiedam	
Mej. Ir. C. Janssen van Raay	T	Breedestraat 24, Maastricht	
Mevr. H. J. Kluyver-van Lutsenburg Maas		Tji Keumeuh 32, Buitenzorg (Java)	
Mevr. A. W. M. Odé		Rotterdamsche Weg 2A	
Mevr. J. H. Manders		Roemer Visserstraat 28	
Mej. Ir. J. C. C. Postma	T	Laan v. Nieuw O.-I., Den Haag	
Mevr. W. Reinders		Rotterdamsche Weg 175	
Mevr. L. H. Siertsema		Oude Delft 36	
de Heer Treub		Malakkastr., Den Haag	
Prof. Dr. Versluys		Pr. Mauritslaan 47, Den Haag	
de Hr. Dr. Ir. P. E. Verkade	T	Phoenixstraat 33	
Mej. Ir. C. M. Pontier	T	Riouwstraat 58, Den Haag	

Bestuur der G. V. S. C. „Magna Pete” 1916-'17.

C. M. DORNHECK BUSSCHER,	Praeses.
J. S. DE WAARD,	Ab-actis.
A. J. WELT,	Quaestrix.
E. M. SMIT,	Assessor I.
E. R. KLUYVER,	Assessor II.

Bestuur der A. V. S. V. 1916-'17.

G. VETH,	Praeses.
F. A. MEYER,	Ab-actis I.
B. C. J. TIMMER,	Quaestrix.
C. A. HESTA,	Vice-Praeses.
E. DE RAAF,	Ab-actis II.

Bestuur der U. V. S. V. 1916-'17.

E. RIBBIUS PELETIER,	Praeses.
P. J. WIND,	Ab-actis.
H. W. A. REYERSE,	Quaestrix en Vice-Praeses.
R. SCHRITGER,	Vice-Ab-actis.
C. GELUK,	Assessor.

Bestuur der V. V. S. L. 1916-'17.

H. S. H. VAN GAMEREN,	Praeses.
A. M. BEUMÉE,	Ab-actis I.
P. M. BOELE,	Quaestrix.
A. G. SMIT,	Ab-actis II.
C. A. G. GERRITSEN,	Assessor.

